

ΠΡΩΤΗ ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΗ

ΠΡΑΚΤΙΚΟ

Στην Αθήνα, σήμερα 14 Ιουνίου 1998, ημέρα Κυριακή και ώρα 9.30' π.μ., στην Αίθουσα Γερουσίας του Μεγάρου της Βουλής, συνεδρίασε η Επιτροπή Εθνικής Άμυνας και Εξωτερικών Υποθέσεων της «Βουλής των Εφήβων», υπό την Προεδρία του Βουλευτή κ. Ελευθερίου Βερυβάκη με αντικείμενο την επεξεργασία και εξέταση των θεμάτων «ο ελληνοσμός στο σύγχρονο κόσμο», (διεθνείς σχέσεις, Ευρωπαϊκή Ενοποίηση, Ελλάδα και Τρίτος Κόσμος, Παγκόσμια Ειρήνη) «εθνικά θέματα» (κρίση στα Βαλκάνια, σχέσεις με Αλβανία και Σκόπια, ελληνοτουρκικές σχέσεις, κυπριακό, εθνική άμυνα, ασφάλεια, στρατιωτική θητεία) και «εθνική ταυτότητα» Απόστολος Γεωργόπουλος (νομός Αχαΐας), Κωνσταντίνος Γιαννακάς (Νομός Αιτωλοακαρνανίας), Κώστας Γιαννικόπουλος (Νομός Καβάλας), Γεώργιος Γιαννούλης (Β' Αθήνας), Ιωάννης Γιαρίμης (Νομός Ροδόπης), Σάββας Γρηγοριάδης (Νομός Πέλλας), Σωτήριος Ευθυμίου (Νομός Πρέβεζας), Δημήτριος Ευσταθία (Νομός Κοζάνης), Καλλιόπη Κουρούπη (Νομός Δωδεκανήσου), Ελένη Κουτσανδριά (Νομός Αρκαδίας), Ευριπίδης Κρυσταλλίδης (Αίγυπτος), Αθανάσιος Λιάπης (Νομός Ροδόπης), Παναγιώτα Λιόλιου (Νομός Ημαθίας), Κωνσταντίνος Μάντζιος (Νομός Λασιθίου), Θεόδωρος Μамός, Νομός Αχαΐας), Κωνσταντίνος Γιαννακάς (Νομός Αιτωλοακαρνανίας), Γεώργιος Γιαννούλης (Β' Αθήνας), Ιωάννης Γιαρίμης (Νομός Ροδόπης), Σάββας Γρηγοριάδης (Νομός Πέλλας), Σωτήριος Ευθυμίου (Νομός Πρέβεζας), Δημήτριος Ευσταθίου (Β' Πειραιά), Δημήτρης Ζιώγας (Νομός Λαρίσης), Παρασκευή Ζούμα (Υπολοίπου Αττικής), Όλγα Ζουραράκη (Νομός Λασιθίου), Γεωργία Ζούτσου (Νομός Ευβοίας), Όλγα Ησαΐα (Λεμεσός), Ηλίας Θεοδώρου (Νομός Κοζάνης), Αργυρώ Καγιά (Β' Αθήνας), Μαρία-Ευαγγελία Κανίνια (Νομός Αιτωλοακαρνανίας), Μαρία Κάντζιαρη (Β' Αθήνας), Γιάννης Καραγώγος (Στουτγάρδη), Κωνσταντίνος Καραλής (Α' Αθήνας), Μάρθα Καρατσιώρη (Αυστραλία), Δέσποινα Κατσιμίχα (Υπόλοιπο Αττικής), Γιώργος Κούκος (Νομός Καβάλας), Δέσποινα Κούρια (Νομός Κοζάνης), Καλλιόπη Κουρούπη (Νομός Δωδεκανήσου), Ελένη Κουτσανδριά (Νομός Αρκαδίας), Αθανάσιος Λιάπης (Νομός Ροδόπης), Παναγιώτα Λιόλιου (Νομός Ημαθίας), Θεόδωρος Μαστοράκος (Η.Π.Α.), Ζωή Μαυροσκότη (Β' Αθήνας), Ευαγγελία Μεταξά (Νομός Ευβοίας), Γιώργος Μίχας (Α' Αθήνας), Γεωργία Μπιτσά (Β' Πειραιά), Σωτήρης Νιανιούρας (Αίγυπτος), Χρήστος Ντάνας (Νομός Λαρίσης), Νικόλαος Ξεπαπαδάκης (Νομός Μεσσηνίας), Βασίλειος Παπαευθυμίου (Νομός Φωκίδας), Αικατερίνη Παπαθεοδώρου (Νομός Έβρου), Χριστίνα

Παπαφωτίου (Καναδάς), Σωτηρία Παπαχρήστου (Νομός Καρδίτσας), Άγγελος Πατεράκης (Νομός Ηρακλείου), Ευθυμία Παυλίδου (Νομός Έβρου), Σταμάτης Πεταλάς (Επικρατείας), Ιωάννα Πλευράκη (Νομός Ηρακλείου), Κωνσταντίνα Πλησίτη (Α' Αθήνας), Κωνσταντίνος Ροζακέας (Α' Αθήνας), Γιάννης Σκορδιαλός (Υπολοίπου Αττικής), Σωτήριος Σταύρου (Νομός Θεσπρωτίας), Σωκράτης Σωκράτους (Λευκωσία), Συμεών Ταραμπατζής (Νομός Καβάλας), Βασίλειος Τασούλας (Νομός Ιωαννίνων), Ελένη Τομάζου (Νομός Δωδεκανήσου), Βασίλης Τσίρκας (Νομός Άρτας), Έλενα Χατζηκωνσταντίνου (Β' Θεσσαλονίκης).

Στη συνεδρίαση της Επιτροπής παρέστη και το μέλος της Επιτροπής για το εκπαιδευτικό πρόγραμμα «Βουλή των Εφήβων» πατέρας Γεώργιος Μεταλληνός, Καθηγητής Θεολογικής Σχολής του Πανεπιστημίου Αθηνών.

ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΣ ΒΕΡΥΒΑΚΗΣ (Πρόεδρος της Επιτροπής):

Σε εποχές, σαν τις δικές μας, που είναι έντονος ο ανατρεπτικός και ο μεταβατικός χαρακτήρας τους, όσα συμβαίνουν σε όλο τον πλανήτη, στην περιφέρεια και τοπικά αποτελούν χωρίς καμμία αμφιβολία δεδομένα, τα οποία ενδιαφέρουν την Επιτροπή Εξωτερικών Υποθέσεων και Άμυνας του Ελληνικού Κοινοβουλίου, όπως και όλων των Κοινοβουλίων.

Η Επιτροπή, της οποίας τα έδρανα σήμερα καταλαμβάνετε σε αντικατάσταση των συναδέλφων σας ενηλίκων είναι ο ευαίσθητος νους και η καρδιά του Εθνικού Κοινοβουλίου απέναντι σε αυτά που σημειώνονται οικονομικά, περιφερειακά και τοπικά και τα οποία έχουν την ανάγκη να συμπτυκνωθούν σε πολιτικό λόγο και πράξη. Απ' αυτήν την πλευρά, το κάλωσόρισμα του Προέδρου της Επιτροπής σε εσάς, έχει το χαρακτήρα του χαιρετισμού απέναντι στη δική σας πολιτική ευαισθησία, η οποία πρέπει να εκδηλωθεί μέσα από αυτήν την Επιτροπή, προκειμένου να σημειωθεί η πολιτική παρουσία του Ελληνικού Κοινοβουλίου απέναντι στα γενόμενα.

Οι παγκοσμιοποιήσεις στην οικονομία, στην τεχνολογία και στον πολιτισμό και οι πολιτικές ολοκληρώσεις, δηλαδή οι ενώσεις σε πολυεθνικά ή υπερεθνικά σύνολα, αποτελούν ένα έντονο φαινόμενο της εποχής, που όμως δε σημαίνει ότι ανατρέπει τις παραδοσιακές μορφές του έθνους-κράτους και των πολιτικών κατασταλαγμάτων τους. Εν τούτοις υπάρχουν σε πολλά σημεία στην εποχή μας πολλά από τα βασικά ερωτηματικά και διλήμματα, τα οποία μπαίνουν στον καθένα και πολλά εκ των οποίων εμφανίζονται στην προδικασία, για την οποία είμαι υποχρεωμένος να ευχαριστήσω την Επιτροπή, τον πατέρα Γεώργιο Μεταλληνό και όλους όσους μόχθησαν, για να φτάσουμε μέχρις εδώ.

Αυτά τα φαινόμενα και οι συνακόλουθες επ' αυτών δράσεις και αντιδράσεις, σε μεγάλο βαθμό αποτελούν και αντικείμενο του δικού σας ενδιαφέροντος, το οποίο θέλουμε να εκδηλωθεί με έναν καθορισμένο τρόπο, τον οποίο ήδη γνωρίζετε. Για τη διαδικασία έχετε πάρει ιδιαίτερο έγγραφο, είμαι υποχρεωμένος, όμως, να σημειώσω μερικά βήματά της, για να θέσουμε μερικούς κανόνες, που θα ισχύσουν.

Πριν η Εισηγήτρια κάνει την οκτάλεπτη εισαγωγική τοποθέτηση, θα πρέπει να σημειώσω ότι όλοι πρέπει να υπακούουμε στο χρόνο, ο οποίος θα δίδεται από το Προεδρείο. Τα προνόμια του Προέδρου σε αυτήν τη συνεδρίαση είναι αυτονόητα. Δίδει και παύει το λόγο, όπως, επίσης, κάνει και παρεμβάσεις για τις όποιες, κατά τη γνώμη του, αξιοσημείωτες περιπτώσεις παρεμβολής πρέπει να υπάρξουν.

Ιδιαίτερα θέλω να τονίσω ότι είναι εντελώς φυσικό να υπάρχουν διαφορετικοί προσανατολισμοί στη σκέψη σας και το ορμημένο σας πάνω στα πολιτικά δεδομένα, τα οποία θα συζητάμε. Το κύριο χαρακτηριστικό του Κοινοβουλίου είναι η αβίαστη διαφοροποίηση σκέψης και δράσης στο πλαίσιο του κοινοβουλευτισμού, που πρέπει να υπακούει σε ορισμένους κανόνες, γιατί διαφορετικά δεν είναι δυνατόν να συγκροτηθεί ενιαίο όλο, υπέρ του οποίου τελικά όλες οι επιμέρους λεπτομέρειες υπάρχουν. Αυτό σημαίνει ότι δε θα σημειώνονται εκδηλώσεις για τις διαφοροποιημένες γνώμες παρά μόνο στη σειρά, με τον τρόπο και τον τύπο, που προβλέπεται από τον Κανονισμό.

Ο πίνακας που σας έχει δοθεί και αποτελεί το καταστάλαγμα της προεργασίας, αναφέρει ότι οι προτάσεις υποβάλλονται προφορικά ή γραπτά και δεν ξεκαθαρίζει επαρκώς ότι, πάντως εκείνα τα κομμάτια που ψηφίζονται, πρέπει να έχουν γραπτώς υποβληθεί στο Προεδρείο, εάν και εφόσον διαφοροποιούν τα βασικά κείμενα, γιατί διαφορετικά δεν είναι δυνατόν να συμπυκνωθούν κατά έναν εύληπτο τρόπο, ο οποίος θα σας επιτρέπει με ένα «ναί» ή με ένα «όχι» να δώσετε τη συγκατάθεση ή την άρνησή σας.

Το επόμενο θέμα, επί του οποίου θέλω να επιστήσω την προσοχή σας, είναι ότι βέβαια παίρνουμε σαν βάση το κείμενο, το οποίο γνωρίζετε, αυτό όμως δε σημαίνει ότι μένουμε μέχρι τέλους σε αυτό, αλλά πρέπει να έχουμε τη γραπτή έκφραση της διαφοροποίησης. Διαφορετικά τα κεφάλαια, όπως εδώ σημειώνονται, θα πρέπει να θεωρηθούν ότι περνούν το στάδιο της προέγκρισης και μπαίνουν στην κρίση σας για τελική έγκριση ή απόρριψη, όπως εδώ έχουν παρουσιαστεί. Οι γραπτές προτάσεις σας θα πρέπει να αναπτύσσονται από εσάς, όταν έχετε το λόγο, ανεξάρτητα από το ότι μπορεί να υποβληθεί οποιαδήποτε τέτοια πρόταση μετά και μέχρι την έναρξη της αυριανής συνεδρίασης. Μπορεί, δηλαδή, κάποιος από εσάς να αναφέρεται, εάν σήμερα μιλήσει σε αυτές τις διαφοροποιημένες προτάσεις, αλλά έχει την ευχέρεια της διατύπωσης μέχρι και αύριο το πρωί, δηλαδή μέχρι την έναρξη της συνεδρίασης.

Επίσης, πρέπει να σας αναφέρω, ότι ο χρόνος της ομιλίας, που θα σας δίδεται, θα είναι τέσσερα λεπτά, όπως ορίζει ο κανονισμός λειτουργίας των Επιτροπών. Προηγουμένως, θα πρέπει να υποβάλετε αίτημα προς τη γραμματεία της Επιτροπής.

Το λόγο έχει η Καλλιόπη Κουρουπλή, Εισηγήτρια επί θεμάτων που σήμερα θα απασχολήσουν την Επιτροπή μας και για οκτώ λεπτά, όπως ορίζει ο Κανονισμός λειτουργίας των Επιτροπών.

ΚΑΛΛΙΟΠΗ ΚΟΥΡΟΥΠΗ (Ν. Δωδεκανήσου): Κύριε Πρόεδρε, αγαπητοί κύριοι Έφηβοι Βουλευτές, γεγονός είναι, ότι οι έφηβοί μας και αυτή τη χρονιά δείχνουν την ίδια ευαισθησία στην αντιμετώπιση των προβλημάτων, που σχετίζονται με την παρουσία του ελληνισμού στον ευρωπαϊκό χώρο και την παγκόσμια κοινωνία και το συναφές αίτημα για τη διαφύλαξη της εθνικής ταυτότητας, της ιστορικής ενότητας και της εδαφικής ακεραιότητας της χώρας, ως και την οργάνωση της άμυνάς της για την προάσπιση των γεωγραφικών και πνευματικών συνόρων της.

Έμφαση ιδιαίτερη δίνεται -και πάλι- στην ιστορική συνέχεια και συνοχή του ελληνισμού στις διεθνείς σχέσεις, στην πορεία, που ακολουθεί η ευρωπαϊκή ενοποίηση προς την ολοκλήρωσή της, στην κρισιμότητα των ανοικτών εθνικών θεμάτων, όπως το Κυπριακό και το Σκοπιανό, οι παρατηρούμενες ανακατατάξεις στην ελληνική κοινωνία (μειονότητες, μετανάστες, πρόσφυγες κ.λπ.) και κυρίως ο οικουμενικός ελληνισμός στη διεθνή παρουσία του, αλλά και στις σχέσεις του με τον εθνικό κορμό. Η παγκόσμια ειρήνη και ο τρίτος κόσμος είναι δύο ακόμα χώροι, που συγκεντρώνουν το ενδιαφέρον και την αγωνία τους.

1. ΔΙΕΘΝΕΙΣ ΣΧΕΣΕΙΣ

Η εξωτερική μας πολιτική δεν είναι η πρόπευσα και δεν είναι η ενδεδειγμένη. Επισημαίνονται ελλείψεις και ασυνέπειες. Την τελευταία πενηνταετία, τρία κόμματα ουσιαστικά κυβέρνησαν τον τόπο και αυτά ευθύνονται για τους λανθασμένους χειρισμούς στην εξωτερική μας πολιτική. Ακόμα και σήμερα ο πολιτικός μας κόσμος δεν παρουσιάζει την αναγκαία ενότητα απέναντι στις επιβουλές των ξένων δυνάμεων.

Είναι καιρός να αντιληφθούμε ότι ο μονοδιάστατος προσανατολισμός μας προς τη Δύση στα θέματα εξωτερικής πολιτικής και η πρόσδεση της χώρας μας στο άρμα των Η.Π.Α. και της Ευρωπαϊκής Ένωσης οδήγησαν τη χώρα μας σε διεθνή απομόνωση στην επιδίωξη των εθνικών της δικαίων.

Είναι γεγονός ότι οι Η.Π.Α. αποβλέπουν στην εξυπηρέτηση των δικών τους συμφερόντων και επιτρέπουν ή υποβοηθούν άμεσα ή έμμεσα τις συγκρούσεις μεταξύ των μικρών λαών για το δικό τους όφελος. Πολύ περισσότερο δε που την τελευταία δεκαετία έχει απομείνει η μοναδική πλανητική δύναμη.

1α. Ευρωπαϊκή ενοποίηση

Η αρχική ένταξη της χώρας μας στην Ε.Ο.Κ. χαιρετίσθη-κε από την πλειοψηφία του ελληνικού λαού και μεγάλα οικο-νομικά ποσά υπό μορφή επιδοτήσεων και λοιπών επιχορηγή-σεων ενίσχυσαν τις παραγωγικές τάξεις της χώρας επί σειρά ετών.

Με την υπογραφή της συνθήκης του Μάαστριχτ μιλάμε πια για την ευρωπαϊκή ενοποίηση. Οι βασικοί όροι της παρα-πάνω συνθήκης, ώστε ένα κράτος να γίνει αποδεκτό στην ενοποίηση είναι: α) το πολίτευμά του να είναι δημοκρατικό και να διαθέτει τις ανάλογες ασφαλιστικές δικλίδες για την μη εκτροπή του, β) η εθνική οικονομία του να είναι ισχυρή, γ) η προστασία των ανθρωπίνων δικαιωμάτων και δ) να μην παρουσιάζει επιθετικές διαθέσεις έναντι άλλων κρατών.

Έτσι, λοιπόν, με την ευρωπαϊκή ενοποίηση και τη συμμε-τοχή της χώρας μας σ' αυτήν υπογραμμίζονται οφέλη, όπως είναι η ενδυνάμωση του δημοκρατικού μας πολιτεύματος. Εκσυγχρονισμός και ανόρθωση της εθνικής μας οικονομίας και η προστασία των ανθρωπίνων δικαιωμάτων.

Γι' αυτό, λοιπόν, θεωρείται αναγκαία η προσαρμογή στις κοινοτικές υποδείξεις.

Δεν μπορούμε, όμως, να αγνοήσουμε τις δυσκολίες για την πλήρη ένταξη της χώρας μας, όπως είναι η αδύνατη οικονο-μία μας, η διαιώνιση των εθνικών μας θεμάτων και η σειρά στάση των χωρών της Ευρωπαϊκής Ένωσης απέναντί τους.

Επισημαίνονται παράλληλα η απειλή της πολιτιστικής μας αφομοίωσης και η απώλεια της εθνικής μας ταυτότητας.

Η οικονομική εξάρτηση της Ελλάδας, αλλά και πολιτικοί λόγοι που δείχνουν τη φανερή και συνεχή διάθεση των ευρω-παϊκών χωρών για βοήθεια και ενίσχυση του λεγόμενου μου-σουλμανικού τόξου.

Παρατηρείται φθορά των παραδοσιακών ελληνικών αξιών, παραγκωνισμός της Ορθόδοξης Εκκλησίας και υπο-βάθμιση της ελληνικής γλώσσας.

Ακόμα γίνεται αναφορά για την αποδοχή και ψήφιση της συνθήκης του Σένγκεν από το Ελληνικό Κοινοβούλιο, που εντάσσεται στους νόμους της Ευρωπαϊκής Ένωσης, που τραυματίζουν την εθνική μας αξιοπρέπεια και απειλούν άμεσα την ελευθερία του ανθρώπινου προσώπου με το λεγό-μενο ηλεκτρονικό φακέλλωμα.

1β. Ελλάδα και τρίτος κόσμος

Μεγάλος αριθμός μαθητών αναφέρεται στα πολλά και σοβαρότατα προβλήματα, που αντιμετωπίζουν οι κάτοικοι των χωρών του τρίτου κόσμου (πεινά, ασθένειες, φυσικές καταστροφές) και εκδηλώνουν τη συμπάθεια και την αγωνία τους, επικεντρώνοντας το πρόβλημα κυρίως στα δοκιμαζόμε-να παιδιά, διότι ή εγκαταλείπονται αβοήθητα και πεθαίνουν ή η αποστελλόμενη βοήθεια είναι πολύ περιορισμένη και γι' αυτό ανεπαρκής. Έντονα κατακρίνεται η εγκληματική αδια-φορία των πλουσίων χωρών, η κατασπατάληση τεραστίων πόρων για εξοπλισμούς και η εγκατάλειψη από τις ανεπτυγ-

μένες χώρες του τρίτου κόσμου στη δυστυχία, στην εξαθλίω-ση και το θάνατο.

1γ. Παγκόσμια ειρήνη

Ευδιάκριτη είναι η υψηλή ευαισθητοποίηση των εφήβων μας στο θέμα της ειρήνης. Εκφράζεται συχνά η ανησυχία για τη συνεχιζόμενη απειλή της παγκόσμιας ειρήνης και του ελλοχεύοντος κινδύνου για πυρηνική καταστροφή του πλανή-τη, λόγω της συνέχειας των εξοπλισμών και των συγκρούσε-ων, εξ αιτίας των ανταγωνισμών και των διαπλεκόμενων συμ-φερόντων. Εξ ίσου περιγράφονται με ζωνρότητα τα δεινά που επισφραγίζει ο πόλεμος σε τοπική και παγκόσμια κλίμακα. Εξαιρούνται τα αγαθά της ειρήνης και της ειρηνικής συνύ-παρξης και συνεργασίας των λαών.

2. ΕΘΝΙΚΑ ΘΕΜΑΤΑ

2α. Κρίση στα Βαλκάνια - Σχέσεις με Αλβανία και Σκόπια

Η σχέση της χώρας μας με τους άλλους λαούς της Χερ-σονήσου του Αίμου είναι τεταμένη για τα σχετικά προβλήμα-τα που είχαν δημιουργηθεί μετά την κατάρρευση του υπαρ-κτού σοσιαλισμού.

Συχνές είναι οι αναφορές σας, αγαπητοί συνάδελφοι, για τη συμπεριφορά των Σκοπίων στο Μακεδονικό πρόβλημα και της Αλβανίας σε σχέση με τους Βορειοηπειρώτες.

Οι Σκοπιανοί, λόγω της επεκτατικής τους πολιτικής, πα-ραχαράζουν την ελληνική ιστορία της Μακεδονίας με την νο-μιμοποίηση της χρήσης του ονόματος «Δημοκρατία της Μα-κεδονίας των Σκοπίων». Δυστυχώς, σ' αυτήν τους την προ-σπάθεια ενισχύονται από τις μεγάλες δυνάμεις. Το όνομα εί-ναι αδιαπραγμάτευτο!

Για το Αλβανικό αναφέρονται τα προβλήματα που αντι-μετωπίζουν οι εγκατεστημένοι στην Ελλάδα Έλληνες της Βο-ρείου Ηπείρου, ενώ παράλληλα εκφράζεται φόβος και ανη-συχία για τη δράση της αλβανικής μαφίας στη χώρα μας, κάτι, που με κανένα τρόπο, φυσικά, δεν μπορεί να θεωρηθεί ρατσισμός ή ξενοφοβία.

Για την κρίση στα Βαλκάνια ενοχοποιείται ο ρόλος των Η.Π.Α. και πάλι, ενώ μια μερίδα συναδέλφων αναφέρεται στο ότι η Ελλάδα δεν εκμεταλλεύθηκε, όπως έπρεπε, το Αλβανικό για την απελευθέρωση της Βορείου Ηπείρου.

2β. Ελληνοτουρκικές σχέσεις

Ο τουρκικός κίνδυνος θεωρείται υπαρκτός λόγω της επε-κτατικής πολιτικής και επιθετικότητας της Τουρκίας σε βά-ρος της Ελλάδας.

Η Τουρκία παραβιάζει κυριαρχικά δικαιώματα της Ελλάδας στο Αιγαίο. Διεκδικεί ελληνικά νησιά και βραχονη-σίδες. Αναγνωρίζεται ο μη εποικοδομητικός ρόλος χωρών, όπως οι Η.Π.Α., που παρασηκνιακά υποστηρίζουν και ενι-σχύουν την Τουρκία. Πολλοί από τους συναδέλφους κρίνουν τη στάση της Ελλάδας υποτονική έναντι των διεκδικήσεων της Τουρκίας, άλλοι μάλιστα ομιλούν για αδιαφορία έναντι της Θράκης, της Ίμβρου και της Τενέδου, αφού δεν λαμβά-

ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΕΘΝΙΚΗΣ ΑΜΥΝΑΣ ΚΑΙ ΕΞΩΤΕΡΙΚΩΝ ΥΠΟΘΕΣΕΩΝ

νονται τα κατάλληλα μέτρα για την ενίσχυση –στρατιωτική, οικονομική, δημογραφική– των ακριτικών περιοχών που γειτονεύουν με την Τουρκία και απειλούνται με αφανισμό. Επισημαίνονται όμως και οι κίνδυνοι που θα περιέκλειε μία εμπλοκή σε πολεμική σύρραξη των δύο χωρών.

ΚΥΠΡΙΑΚΟ

Το Κυπριακό είναι η μεγαλύτερη και η πιο απτή απόδειξη της επεκτατικής πολιτικής της Τουρκίας, συνιστά δε κατάφωρη καταπάτηση του διεθνούς δικαίου και των ανθρωπίνων δικαιωμάτων.

ΕΘΝΙΚΗ ΑΜΥΝΑ ΚΑΙ ΑΣΦΑΛΕΙΑ ΣΤΡΑΤΙΩΤΙΚΗ ΘΗΤΕΙΑ

Επισημαίνεται η στρατηγική θέση της Ελλάδας και οι κίνδυνοι, που την περιβάλλουν. Εξαιρείται η προσήλωση των Ενόπλων Δυνάμεων στην άμυνα και ασφάλεια της χώρας, αλλά θα πρέπει να εξαλειφθούν κάποιες αδυναμίες στον εξοπλισμό τους και να προσεχθεί η λύση του δημογραφικού προβλήματος. Για τη στράτευση των γυναικών υπάρχει διχογνωμία.

ΕΘΝΙΚΗ ΤΑΥΤΟΤΗΤΑ

Εθνική συνείδηση

Πολλοί εκ των συναδέλφων επισημαίνουν τον κίνδυνο αλλοίωσης ή ακόμη και απώλειας της εθνικής συνείδησης, που θα οδηγήσει στην αλλοίωση της εθνικής μας φυσιογνωμίας.

Λόγοι που οδηγούν στην εκτίμηση αυτή είναι: α) Η τάση άκριτης αποδοχής των ξένων επιδράσεων και η ξενομανία. β) Μιμητισμός.

Στοιχεία αρνητικά για τη διατήρηση της εθνικής μας συνείδησης ακμαίας θεωρούνται: Η αλλοιωτική επίδραση των Μ.Μ.Ε., η υποτονικότητα που συχνά χαρακτηρίζει την Ορθόδοξη Εκκλησία, το νέο εκπαιδευτικό σύστημα και η υπογεννητικότητα και το υπαρκτό δημογραφικό πρόβλημα.

Μειονότητες - Μετανάστευση - Πρόσφυγες

Πολλοί μαθητές αναφέρονται στο κύμα μεταναστών, που κατακλύζει τη χώρα μας τα τελευταία χρόνια. Τα αίτια της κινητικότητας αυτής εντοπίζονται σε δυσλειτουργίες σε χώρες προέλευσής της (εξαθλίωση της οικονομίας, πολιτικές συγκρούσεις κ.λπ.).

Οικουμενικός Ελληνισμός

Πολλοί από τους μαθητές επισημαίνουν την τεράστια σημασία του Απόδημου Ελληνισμού για τη χώρα μας. Συχνά γίνονται αναφορές στην προσφορά του προς όφελος της μητροπολιτικής Ελλάδας. Προσφορά όχι μόνο οικονομική, αλλά πνευματική και εθνική. Κυρίως εξαιρείται η υποστήριξη των εθνικών μας δικαιών στις κυβερνήσεις των χωρών, όπου

ζουν και όπου διαθέτουν μάλιστα και αποφασιστική δύναμη.

Μεγάλη σημασία ακόμη αποδίδεται στη διάκριση μεγάλου αριθμού Ελλήνων του εξωτερικού, στα γράμματα, τις τέχνες, την επιστήμη, την οικονομία και την πολιτική. Όλοι αυτοί συνιστούν το τεράστιο ηθικό και πνευματικό κεφάλαιο του Έθνους, που συντελεί στην εξάπλωση και δόξα της Ελλάδας στον κόσμο.

Έτσι δημιουργείται μια προέκταση της ελληνικότητας στον υπόλοιπο κόσμο.

ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΣ ΒΕΡΥΒΑΚΗΣ (Πρόεδρος της Επιτροπής): Το λόγο έχει η Ευαγγελία Μεταξά.

ΕΥΑΓΓΕΛΙΑ ΜΕΤΑΞΑ (Νομός Ευβοίας): Σε μία χώρα, όπου τα караβάνια των προσφύγων και των μεταναστών φτάνουν το ένα πίσω από το άλλο, σε μία χώρα που έγινε ψηφιδωτό λαών και θρησκειών, η λέξη «μετανάσκτης» ή ακόμα και η λέξη «πρόσφυγας» έχει γίνει συνώνυμη με τις λέξεις «ντροπή», «οίκτος» και «εξαθλίωση».

Αρκετά χρόνια πριν η Ελλάδα πήρε στην αγκαλιά της τους πρόσφυγες του Πόντου και της Μικράς Ασίας και έγινε η δεύτερη πατρίδα τους. Γιατί, λοιπόν, τότε και όχι και τώρα; Γιατί τότε η Ελλάδα να γίνει πατρίδα για ένα ξεριζωμένο λαό και τώρα να παραμένει απλός θεατής στο δράμα που παίζεται γύρω της; Μήπως επειδή τότε αυτοί οι άνθρωποι ήταν ομοεθνείς μας, ενώ τώρα απλώς συνάνθρωποί μας; Μήπως, λοιπόν, εμείς, ο κατά τα άλλα προοδευτικός, φιλεύσπλαχνος και φιλόξενος λαός, δεν είμαστε παρά ένας λαός με ρατσιστικές τάσεις; Λίγα χρόνια νωρίτερα βρέθηκαν οι Έλληνες να μεταναστεύουν στη Γερμανία, στην Αμερική και στην Αυστραλία προσδοκώντας ένα καλύτερο αύριο. Παρατηρούμε ότι οι χώρες αυτές, όχι απλώς δέχθηκαν τους Έλληνες, αλλά πολλοί από αυτούς έφτιαξαν και ολόκληρες περιουσίες. Οι Αλβανοί, οι Πακιστανοί, οι Ιρακινοί και οι άνθρωποι του πρώην Ανατολικού Μπλοκ, στην προσπάθειά τους για ένα καλύτερο μέλλον, έφτασαν στο έσχατο σημείο αθλιότητας της ανθρώπινης αξιοπρέπειας. Έχουμε την απάνθρωπη εικόνα των μικρών παιδιών, που πουλάνε χαρτομάντηλα και πλένουν τζάμια στα φανάρια. Οι γυναίκες που για λίγα χρήματα ξεπουλάνε το σώμα τους. Οι Ιρακινοί και οι Κούρδοι μπαίνουν στα σαπιοκάραβα των Τούρκων δουλεμπόρων και όσοι καταφέρνουν να φτάσουν ζωντανοί περνώντας το Αιγαίο, στοιβάζονται σε πρόχειρους καταυλισμούς. Τέλος, οι Αλβανοί κυρίως, που χρησιμοποιούνται σαν χαμάληδες και οικιακοί βοηθοί και γενικά σε δουλειές, που για εμάς τους Έλληνες θεωρούνται υποτιμητικές.

Όμως, εγώ δεν μπορώ και δεν θέλω να βλέπω αυτούς τους ανθρώπους σε αυτήν την άθλια κατάσταση και να σφίγεται στην κυριολεξία η καρδιά μου. Κάτι πρέπει να γίνει άμεσα. Το να τους λυπόμαστε και να τους δίνουμε τροφή και κάποια μεταχειρισμένα ρούχα δεν είναι αρκετό. Αυτό δεν είναι ευσπλαχνία, είναι υποκρισία.

Ποιος μας εξασφαλίζει ότι κάποια στιγμή δεν θα ξεσπά-

σει κάποιος πόλεμος στην Ελλάδα και δεν θα χρειαστεί και εμείς οι Έλληνες να μεταναστεύσουμε; Ποιος είναι σίγουρος πως ένας πόλεμος με την Τουρκία ή ένας γενικευμένος πόλεμος στα Βαλκάνια, δεν θα μας φέρει στην ίδια ή και σε χειρότερη κατάσταση από αυτή των μεταναστών, που βρίσκονται στη χώρα μας;

Πρέπει να προσέχουμε τι δίνουμε στους άλλους, γιατί αυτό που δίνουμε τώρα, ίσως αργότερα χρειαστεί να το εισπράξουμε.

ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΣ ΒΕΡΥΒΑΚΗΣ (Πρόεδρος της Επιτροπής):
Το λόγο έχει η δεσποινίς Καγιά.

ΑΡΙΓΥΡΩ ΚΑΓΙΑ (Β' Αθήνας): Το μεγάλο μεταναστευτικό κύμα των λαών της Κεντρικής Ασίας, που ξέσπασε τον 7ο και 8ο μ.Χ. αιώνα, οδήγησε μεγάλες και πεινασμένες ανθρώπινες μάζες στο δρόμο για τη Δύση και το Βυζάντιο. Εδραιώθηκε, λοιπόν, στα ανατολικά μας σύνορα ένας λαός ξενόφερτος, από τις στέπες της Κεντρικής Ασίας, με τελειώς διαφορετική και αναχρονιστική κουλτούρα, που και σήμερα ακόμα εξακολουθεί να είναι πεινασμένος και εξαθλιωμένος, μη μπορώντας να προσαρμοστεί στις σύγχρονες συνθήκες. Χωρίς να ξεχνάμε το παρελθόν, δηλαδή το μείζον εθνικό θέμα της Κύπρου και προετοιμαζόμενοι για τις πιθανές μελλοντικές βλέψεις της Τουρκίας στη Θράκη, οφείλουμε να εστιάσουμε το ενδιαφέρον μας στο παρόν, που είναι οι σταδιακά διαμορφούμενες απαιτήσεις της Τουρκίας στο Αιγαίο και αμφισβήτησης της κυριαρχίας μας σε αυτό, μέσω της αντίδρασής τους στην επέκταση των χωρικών μας υδάτων στα 12 ναυτικά μίλια.

Οι τομείς που πρέπει να επιμείνουμε σταθερά και να προβάλλουμε τα επιχειρήματά μας είναι οι εξής: α) ευρύτερη και πειστική διεθνής πληροφόρηση, β) διπλωματική κινητοποίηση επιθετικού χαρακτήρα, γ) κατάλληλη στρατιωτική προετοιμασία και δ) διαμόρφωση εσωτερικού νομοθετικού πλαισίου και επιζήτηση της διεθνούς αναγνώρισής του.

Η εκστρατεία πληροφόρησης πρέπει να περιλαμβάνει ενημέρωση, με βάση τα επιχειρήματα και όχι το συναίσθημα, της ελληνικής και διεθνούς κοινής γνώμης. Αυτό μπορεί να επιτευχθεί με καταγισμό πληροφοριακής επιχειρηματολογίας και γιατί όχι και προπαγάνδας, σε ειδικές σελίδες του Internet και πληρωμένες καταχωρήσεις σε εφημερίδες και περιοδικά, κυρίως του εξωτερικού, με πολυτελείς εκδόσεις και οπτικοακουστικά ντοκουμέντα, που θα διανέμονται δωρεάν στα κέντρα λήψης αποφάσεων, όπως είναι το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο, η έδρα του ΝΑΤΟ στις Βρυξέλλες, τα ευρωπαϊκά εθνικά Κοινοβούλια, το αμερικανικό Κογκρέσο, η ρωσική Δούμα κ.α.

Επίσης, η διοργάνωση συνεδρίων με το συγκεκριμένο θέμα, μέσα στο Αιγαίο, ακόμη και πάνω σε κρουαζιερόπλοια, η δωρεάν φιλοξενία ξένων δημοσιογράφων, βουλευτών, γερουσιαστών και καθηγητών και άλλων διαμορφωτών της κοινής γνώμης, καθώς επίσης και με την εκτύπωση πολυτελών

χαρτών της χώρας μας, όπου θα αναδεικνύεται το δικαίωμά μας στην επέκταση των χωρικών μας υδάτων στα 12 ναυτικά μίλια, όπου θα διανέμονται δωρεάν σε λιμάνια, αεροδρόμια κ.λπ.

Η διπλωματική κινητοποίηση θα περιλαμβάνει συντονισμένες ενέργειες. Παραστάσεις στα Υπουργεία Εξωτερικών της Ευρωπαϊκής Ένωσης, των Η.Π.Α. και όλων των υπόλοιπων ευρωπαϊκών χωρών και της Ρωσίας συμπεριλαμβανομένης. Η πειστική αντιπαράθεση των επιχειρημάτων μας, θα βοηθήσει στη βαθμιαία αποδοχή της άποψής μας πάντα μέσα στο πλαίσιο της λογικής, ότι η διεθνής πολιτική είναι μία σύμπτωση συμφερόντων. Η άσκηση του veto από την πλευρά μας στη Σύνοδο Κορυφής της Ευρωπαϊκής Ένωσης είναι ακραίο, αλλά αποτελεσματικό μέσο πίεσης. Στο κάτω-κάτω της γραφής οι Ευρωπαίοι βολεύονται με την εκ μέρους μας άσκηση του veto. Και εν τέλει, αν θα αγοράσουμε οπτικά συστήματα και από ποιον, να εξαρτάται... Καλές είναι οι διακηρύξεις και τα μέτρα οικοδόμησης της εμπιστοσύνης και τα βραβεία «ΠΕΚΤΣΙ» και οι πολιτιστικές ανταλλαγές και οι επικλήσεις ποιήσης του Ελύτη. Αλλά όταν έχεις να κάνεις με δύσπιστο, αναξιόπιστο και επιθετικό γείτονα, καλύτερα να παίρνεις τα μέτρα σου.

Χρειαζόμαστε εξοπλισμό. Η δύναμη είναι η μόνη γλώσσα που καταλαβαίνει η Τουρκία. Δεν θέλουμε τον πόλεμο, αλλά και δεν θα τον φοβηθούμε, εάν χρειαστεί. Το ενιαίο αμυντικό δόγμα και η πιθανότητα προμήθειας πυραύλων S 300, φαίνεται ότι ήταν επιτυχείς κινήσεις, που πόνεσαν μερικούς και έδειξαν ότι, όταν υπάρχει εξυπνάδα και πολιτική βούληση, μπορούμε να καταφέρουμε πολλά.

Όσον αφορά τη διαμόρφωση του εσωτερικού νομοθετικού πλαισίου σχετικού με την επέκταση των χωρικών μας υδάτων στα 12 ναυτικά μίλια, μία έξυπνη κίνηση εκ μέρους της Ελληνικής Κυβέρνησης και της ελληνικής βούλησης θα ήταν ίσως η επέκταση των χωρικών υδάτων να γίνει σταδιακά και κατά γεωγραφικά διαμερίσματα, αρχίζοντας από τα ανώδυνα και φθάνοντας στα επώδυνα και κρίσιμα του Αιγαίου. Ταυτόχρονα θα επιζητούμε την αναγνώριση του βήματός μας από τη διεθνή κοινότητα. Έτσι, θα μπορούσαμε να επεκτείνουμε τα χωρικά μας ύδατα στα 12 ναυτικά μίλια πρώτον, στο Ιόνιο Πέλαγος, μετά στο Κρητικό Πέλαγος, συνέχεια στο Μυρτώο, ακολούθως στο Νότιο και Βόρειο Αιγαίο και τέλος στο κρίσιμο Ανατολικό και Κεντρικό Αιγαίο.

Η βήμα προς βήμα και μέσα από το Διεθνές Δικαστήριο της Χάγης αναθεώρηση της κυριαρχίας μας στο θαλάσσιο χώρο, θα οδηγούσε σε μακροχρόνιο ορίζοντα και με εκμετάλλευση των εκάστοτε συγκυριών στον τελικό μας σκοπό. Ασφαλώς, οι λαοί δεν έχουν να μοιράσουν τίποτα, οι κυβερνήσεις, όμως, που τους αντιπροσωπεύουν και τους λείπουν, έχουν και παραέχουν.

Αταλάντευτη εξωτερική πολιτική με μακροχρόνιο προγραμματισμό και αραγές εσωτερικό μέτωπο, είναι οι βασικές

προϋποθέσεις για την επίτευξη του τελικού μας στόχου, που είναι να γίνει το Αιγαίο, θάλασσα ειρήνης, αλλά θάλασσα δική μας.

ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΣ ΒΕΡΥΒΑΚΗΣ (Πρόεδρος της Επιτροπής):
Το λόγο έχει η Γεωργία Μπιστά.

ΓΕΩΡΓΙΑ ΜΠΙΣΤΑ (Β' Πειραιά): Αγαπητέ Πρόεδρε της Επιτροπής, σεβαστέ Πάτερ, αγαπητοί μου φίλοι, με τη σειρά μου και εγώ θα ήθελα να μιλήσω για ένα ζήτημα που καίει εμένα και όλους τους πατριώτες μας. Γεννήθηκα σε ένα μικρό χωριό της Ελληνικής μειονότητας, στη Χειμάρρα της Β. Ηπείρου. Ένα θαυμάσιο χωριουδάκι με τη θάλασσά του, το βουνό του, τα αμπέλια του μα, πάνω απ' όλα με θαυμάσιους ανθρώπους. Ανθρώπους με ήθος, λεβεντιά, θάρρος, όνειρα. Με ανθρώπους που έμαθαν να αγωνίζονται για τα «πιστεύω και τα ιδανικά τους».

Οι Βορειοηπειρώτες έμαθαν πρώτα να κάνουν το σταυρό τους, μετά έμαθαν την Ελληνική γλώσσα και ύστερα έμαθαν να αγαπούν μια πατρίδα, ελπίζοντας πως κάποτε θα πατήσουν το χώμα της. Έκαναν τα πάντα, για να διατηρήσουν άσβεστη τη φλόγα, που υπήρχε μέσα στην καρδιά τους, και τα κατάφεραν θαυμάσια. Δεν υπέκυψαν ούτε στα βασιανιστήρια, ούτε στις προσβολές των Αλβανών. Δεν έσκυψαν το κεφάλι, δεν δέχθηκαν ν' αρνηθούν αυτά που πίστευαν, για να τους αντιμετωπίσουν καλύτερα. Έδωσαν τόσα πολλά, δεν πρέπει άραγε να πάρουν και αυτοί κάτι; Εγώ πιστεύω πως πρέπει. Η Ελλάδα είναι ένα πανέμορφο γερό σπίτι, που όλοι θα ήθελαν κάποτε να αποκτήσουν. Τα θεμέλια, όμως, αυτού του σπιτιού αποτελούνται από ένα μίγμα αγάπης των ανθρώπων της Βορείου Ηπείρου, της Κύπρου, της Αυστραλίας, της Αλεξανδρούπολης, της Θράκης, των ανθρώπων που πραγματικά αγαπάνε την Ελλάδα. Αν αυτοί οι άνθρωποι στρέψουν το πρόσωπό τους από την Ελλάδα το πανέμορφο αυτό σπίτι, που καλείται ΕΛΛΑΣ, καταστράφηκε.

Προσφέρουμε ζωή και δεν ζητάμε τίποτα από αυτά που μας ανήκουν. Ζητάμε πρώτον, την ελληνική υπηκοότητα, ώστε να μπορούμε να αποκτήσουμε την ελληνική ταυτότητα, πιστεύω πως το αξίζουμε, αφού τόσα έχουμε περάσει. Βαρέθηκα και κουράστηκα να μου ζητάνε την ταυτότητα και εγώ να δείχνω «πέντε χαρτιά», για να τους βεβαιώσω πως είμαι η Γεωργία και όχι κάποια άλλη. Δεύτερον, η δημιουργία ελληνικών σχολείων στη Βόρειο Ήπειρο. Είναι κρίμα τα παιδιά εκεί να γνωρίζουν την ελληνική γλώσσα, αλλά να μην ξέρουν γραφή και ανάγνωση.

Υπάρχουν πολλά άλλα που θα μπορούσα να ζητήσω, αλλά ξέρω πως θα μείνουν όνειρα και, όπως λέω εγώ, τα όνειρα που μένουν απλώς όνειρα πληγώνουν.

Εκτός, όμως, από το να ζητάμε, ξέρουμε και να δίνουμε. Έχω προσέξει πως πολλοί από τους συμπατριώτες μου, θέλουν να υπηρετήσουν τον ελληνικό στρατό. Να πάρουν το όπλο και να υπηρετήσουν την πατρίδα τους, γιατί Έλληνες δεν είναι αυτός που έχει ελληνική καταγωγή, αλλά αυτός που

έχει ελληνική ψυχή και οι Βορειοηπειρώτες έχουν. Μπορεί να μας πικραίνει η στάση που κρατάει η Ελλάδα, αλλά την αγαπάμε και κάνουμε υπομονή, γιατί όπως μου έχει πει και ένας γέροντας, η ζωή είναι δύσκολη, γιατί εάν ήταν εύκολη, θα ζούσαμε πολλά χρόνια. Εάν δεν μπορείτε να κάνετε τίποτα για μας, τουλάχιστον αγαπάτε μας, εμείς σας αγαπάμε. Σας ευχαριστώ.

ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΣ ΒΕΡΥΒΑΚΗΣ (Πρόεδρος της Επιτροπής):
Ευχαριστώ, για τον πολύ από ψυχής λόγο, ο οποίος εκφωνήθηκε και να είστε σίγουροι ότι οι Έλληνες και σας αγαπούν και σας σκέπτονται.

Το λόγο έχει ο κ. Βασίλειος Παπαευθυμίου.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΠΑΠΑΕΥΘΥΜΙΟΥ (Νομός Φωκίδας): Κύριε Πρόεδρε της Επιτροπής, σεβαστέ Πάτερ, αγαπητοί συναδελφοί και συναδέλφισες, ζούμε σε μία εποχή που η παγκόσμια ειρήνη βάλλεται ποικιλοτρόπως και το ενδεχόμενο της πυρηνικής καταστροφής, παρουσιάζεται πιο πιθανό από κάθε άλλη φορά. Οι εξοπλισμοί και οι πολεμικές συγκρούσεις αυξάνονται με γεωμετρική πρόοδο και γεννούν ανησυχία για το αβέβαιο μέλλον της ανθρωπότητας.

Η Ελλάδα στο σταυροδρόμι τριών διαφορετικών ηπείρων, έχει να αντιμετωπίσει τις εχθρικές βλέψεις πολλών λαών. Είμαστε, λοιπόν, υποχρεωμένοι ως έθνος, να συνειδητοποιήσουμε τους τεράστιους κινδύνους, καθώς και την αναγκαιότητα της επικράτησης της ειρήνης. Και πρώτα απ' όλα να επωφεληθούμε από τις ευκαιρίες που μας δίνει η Ευρωπαϊκή Ένωση. Η επίλυση των διαφορών μέσα από το διάλογο και τη διπλωματία ν' αποτελέσει πρωταρχικό στόχο, μάλιστα να κερδίσουμε την εμπιστοσύνη και την υποστήριξη των εταίρων μας, μέσα από την προβολή των δίκαιων αιτημάτων μας. Προς την πορεία αυτή να συστρατευθούν η πολιτική ηγεσία, οι πνευματικοί άνθρωποι, εμείς οι νέοι, αλλά και ο απόδημος Ελληνισμός.

Η ίδρυση ενός υπερκομματικού συμβουλίου εξωτερικής πολιτικής, θα μπορούσε να συμβάλει στην προσπάθεια αυτή. Παράλληλα όλοι μας να αγωνιστούμε με όπλο την τεράστια συμβολή του Ελληνισμού στη γαλούχιση της ανθρωπότητας με τα ύψιστα ιδανικά και αξίες, αλλά και να πείσουμε πως είμαστε άξιοι συνεχιστές του έργου των προγόνων μας. Η Ολυμπιάδα του 2004 είναι η μοναδική ευκαιρία, αφού μπορεί να συνοδευτεί από μία Ολυμπιάδα του πνεύματος. Η οικονομική και διοικητική ενίσχυση της γειτονικής μας χώρας, της Αλβανίας, από την Ευρωπαϊκή Ένωση, αλλά και από τη δική μας χώρα θα βοηθήσει τον ταλαιπωρημένο αυτό λαό να επουλώσει τις πληγές του και να ορθοποδήσει. Θα αποτραπούν, συγχρόνως, η συνεχώς αυξανόμενη λαθρομετανάστευση και τα άσχημα επακόλουθά της, εγκληματικότητα, ξενοφοβία κ.λπ. Έτσι, η χώρα μας για άλλη μια φορά θα διδάξει τους λαούς την ύψιστη αξία της ειρήνης, ώστε να πραγματοποιηθεί παγκόσμιος αποπλιτισμός και τα χρηματικά αυτά ποσά να διατεθούν για την ποιοτική εξύψωση της ζωής των ανθρω-

πων, γιατί σε έναν πόλεμο δεν υπάρχει νικητής, παρά μόνο ένας ηττημένος, ο άνθρωπος. Ευχαριστώ.

Στο σημείο αυτό εισέρχεται στην αίθουσα ο κ. Αντώνιος Σαμαράκης, Πρόεδρος της Επιτροπής του Προγράμματος «Βουλή των Εφήβων». Οι Έφηβοι Βουλευτές σηκώνονται όρθιοι και χειροκροτούν.

ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΣ ΒΕΡΥΒΑΚΗΣ (Πρόεδρος της Επιτροπής): Κύριε Πρόεδρε της Επιτροπής, να σας καλωσορίσουμε και εμείς στην Επιτροπή Εξωτερικών και Άμυνας και να ευχηθούμε πάντα η προετοιμασία και οι πρωτοβουλίες να είναι όποιες και εις το παρελθόν και είμαστε βέβαιοι γι' αυτό.

ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΣ ΒΕΡΥΒΑΚΗΣ (Πρόεδρος της Επιτροπής): Ο κύριος Ροζακάς Κωνσταντίνος έχει το λόγο.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΡΟΖΑΚΕΑΣ (Έφηβος Βουλευτής - Α' Αθήνας): Με την προσπάθεια αυτή, που τείνει να γίνει θεσμός, μου δίνεται η ευκαιρία να μιλήσω για αξίες που χάνουν τον απαιτούμενο σεβασμό που τους αρμόζει, όπως είναι η πατριδα και η ελευθερία. Η πατριδα μας, που οι γύρω λαοί της, της συμπεριφέρονται σαν φτωχό συγγενή και η ελευθερία, αγαθό που κοντεύουμε να χάσουμε εξαιτίας δύο τελείως αντίθετων αντιλήψεων, της ξενομανίας και της ξενοφοβίας. Την ξενομανία που δείχνουμε για όλες τις μορφές του δυτικού πολιτισμού και την ξενοφοβία κυρίως για τους ανατολικούς λαούς.

Η Ελλάδα μας, μέσα στο χρόνο, συνέβαλε τα μέγιστα, ώστε να διαμορφωθεί το ευρωπαϊκό πνεύμα, αλλά και ο πανανθρώπινος πολιτισμός.

Τα χαρακτηριστικά του αρχαίου ελληνικού πολιτισμού διαπότισαν τους άλλους λαούς, με αποτέλεσμα η Ελλάδα να είναι οργανικά δεμένη μαζί τους. Δεν θα πρέπει, όμως, να αφήσουμε το παρελθόν να σβήσει το παρόν.

Η Ελλάδα προσφέρει ακόμα σε όλες τις επιστήμες και, κυρίως στις θεωρητικές, έχει βγάλει σπουδαίους εκπροσώπους.

Θα πρέπει πρώτα εμείς οι ίδιοι να συνειδητοποιήσουμε ότι είμαστε πολύ σημαντικοί και να μην υποτιμάμε τον εαυτό μας μόνο και μόνο επειδή δεν έχουμε ανεπτυγμένη τεχνολογία. Δεν θα πρέπει να ξεχνάμε, ότι όταν η Αγγλία έκανε τα πρώτα αναπτυξιακά βήματα, εμείς ακόμα ήμασταν υποδουλωμένοι στους Τούρκους και ότι μέχρι το 1974 δεν υπήρχαν οι κατάλληλες προϋποθέσεις για ανάπτυξη.

Άρα, αν αναλογιστούμε ότι η χώρα μας είχε περίπου 20 χρόνια, για να κάνει ό,τι οι άλλοι λαοί έκαναν σε δύο αιώνες, πρέπει να παραδεχτούμε ότι τα αποτελέσματα είναι εντυπωσιακά.

Η ξενομανία, όμως, που χαρακτηρίζει ένα μεγάλο ποσοστό Ελλήνων, δεν επιτρέπει στο λαό μας να ακολουθήσει τον παραπάνω απλό συλλογισμό.

Το βασικότερο, όμως, είναι ότι η χώρα μας κατέχει ιδιαίτερης στρατηγικής σημασίας γεωγραφική θέση και πολλές ισχυρές χώρες ενδιαφέρονται για αυτήν. Όσο πιο ξενομα-

νείς είμαστε, τόσο πιο ευάλωτοι εθνικά εμφανιζόμαστε. Η άκριτη αποδοχή εντολών από τις μεγάλες δυνάμεις, έχει σαν αποτέλεσμα την εξασθένηση της άμυνάς μας και την εξόντωση της οικονομίας μας.

Η εξασθένηση της άμυνάς μας, φαίνεται καθαρά από τους χιλιάδες αλλοδαπούς που κυκλοφορούν σε όλη την Ελλάδα. Οι αλλοδαποί που έρχονται στην Ελλάδα, μπαίνουν ανεξέλεγκτα χωρίς κανένα να τους περιορίζει και από τη στιγμή που θα μπουν, απαιτούν να έχουν την ίδια αντιμετώπιση με τους Έλληνες.

Δεν θα πρέπει, όμως, να δεχτούμε τους εγκληματίες. Σίγουρα είναι επικίνδυνοι και πρέπει να απομακρυνθούν αμέσως από τη χώρα μας.

Από την άλλη, όμως, οι οικονομικοί λαθρομετανάστες προκαλούν μεγάλη οικονομική ζημιά, έστω και αν επιφανειακά φαίνεται το αντίθετο.

Από το παραπάνω φαίνεται ότι γίνεται επιτακτική η ανάγκη να ληφθούν δραστικά μέτρα για αντιμετώπιση του προβλήματος και αυτά είναι η ενίσχυση των επίγειων συνόρων μας με στρατιωτικές δυνάμεις και των θαλάσσιων με σκάφη και λιμενοφύλακες.

Αν χιζάμε φυλάκια κάθε 500 μέτρα και η επικοινωνία ανάμεσά τους ήταν εύκολη και συνεχής και αν οι συνθήκες διαβίωσης των στρατιωτών ήταν οι καλύτερες δυνατές, τότε η φύλαξη των συνόρων μας θα ήταν πιο εύκολη.

Μια άλλη λύση, θα ήταν, αν το κράτος έκανε κάτι ανάλογο με τους ακρίτες της Βυζαντινής Αυτοκρατορίας. Αν, δηλαδή, προσέφερε γη και δουλειά σε όσους αποφάσιζαν να εγκατασταθούν μόνιμα στις παραμεθόριες περιοχές, αναλαμβάνοντας με αυτό τον τρόπο και την φύλαξη των συνόρων μας.

Έτσι, και θα σταματούσε η εισροή των λαθρομεταναστών στην Ελλάδα, αλλά και θα άνθιζε ξανά το ελληνικό στοιχείο σε μέρη που κοντεύει να εξαφανιστεί, όπως είναι η Ξάνθη από το μουσουλμανικό στοιχείο που επικρατεί επί του ελληνικού πολλές φορές κάνοντας κινήσεις που προκαλούν τη χριστιανική πλευρά. Η ανεκτικότητα της ελληνικής πλευράς, επέτρεψε στους Τούρκους να μιλάνε για τους συμπατριώτες τους της Θράκης και άφησε το χριστιανικό στοιχείο να υποσκελιστεί από το μουσουλμανικό, με αποτέλεσμα τα τζαμιά και οι μιναρέδες να είναι πολύ περισσότερα από τις εκκλησίες.

Θα πρέπει κάποια στιγμή όλοι εμείς να αντιληφθούμε ότι το εθνικό συμφέρον είναι πολύ πιο πάνω από το ατομικό και ότι θα πρέπει να κάνουμε όλοι ό,τι χρειαστεί χωρίς να φοβηθούμε κανέναν, ώστε να βγει η χώρα μας από το τέλμα που βρίσκεται αυτή τη στιγμή.

Θα πρέπει, επίσης, να συνειδητοποιήσουμε ότι οτιδήποτε και αν κάνουμε, πρέπει να το κάνουμε μόνοι μας, χωρίς να περιμένουμε βοήθεια από τις μεγάλες δυνάμεις, αφού η ιστορία μας έχει διδάξει ότι στις κρίσιμες στιγμές οι ισχυροί φίλοι μας δείχνουν το αληθινό τους πρόσωπο και δεν ενδια-

φέρονται για μας παρά μόνο αν υπάρχει κάποιο όφελος για αυτούς.

ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΣ ΒΕΡΥΒΑΚΗΣ (Πρόεδρος της Επιτροπής):

Ο κύριος Ξεπαπαδάκης Νικόλαος έχει το λόγο.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΞΕΠΑΠΑΔΑΚΗΣ (Έφηβος Βουλευτής - Νομός Μεσσηνίας): Κύριε Πρόεδρε της Επιτροπής, σεβαστέ Πάτερ, αγαπητοί συμμαθητές και συμμαθήτριες από την Ελλάδα, την Κύπρο και τον Απόδημο Ελληνισμό, στις μέρες μας, με μεγαλύτερη συχνότητα ανακοινώνονται από τα Μ.Μ.Ε. πληροφορίες για νέες εστίες πολέμου ή αναζωπύρωση παλαιών για παραβιάσεις των ανθρωπίνων δικαιωμάτων.

Είναι, λοιπόν, η ειρήνη περισσότερο επισφαλής σήμερα από ποτέ άλλοτε; Ποτέ και σε κανέναν πόλεμο δεν υπάρχει πραγματικός νικητής, αλλά μοναδικός ηττημένος ήταν πάντα ο άνθρωπος. Σήμερα, όμως, ούτε αυτή η πολυτέλεια δεν επιτρέπεται, καθώς βρισκόμαστε σε απόσταση αναπνοής από την ολοκληρωτική εξαφάνιση του ανθρώπου και κάθε είδους ζωής από τον πλανήτη γη.

Προβάλλει, λοιπόν, επιτακτικά το αίτημα για διατήρηση και παγίωση της παγκόσμιας ειρήνης.

Πώς θα γίνει όμως πραγματικότητα το όραμα της παγκόσμιας ειρήνης;

Καταρχάς θα πρέπει να συνειδητοποιήσουμε το πρόβλημα.

Αυτή η συνειδητοποίηση θα πρέπει να περιλαμβάνει τη βαθιά πεποίθηση, πως εμείς, ο καθένας και όλοι μαζί, είμαστε υπεύθυνοι για το τι θα συμβεί.

Η πρόοδος και η ευτυχία του καθενός, εξαρτάται από την πρόοδο και την ευτυχία του κοινωνικού συνόλου. Μια ευτυχία που μπορεί να πραγματοποιηθεί σε περίοδο ειρήνης. Όλοι είμαστε συνεπιβάτες στο ίδιο όχημα για το ίδιο ταξίδι και όλοι έχουμε την ευθύνη για την όσο το δυνατόν πιο ανώδυνη, χωρίς απώλειες, γεμάτη ομορφιά και ελπίδα πορεία αυτού του οχήματος.

Η μάζα επιβάλλεται να κινητοποιηθεί και να ασκήσει πίεση και στους άλλους πολιτικούς αρχηγούς και στους άλλους υπεύθυνους.

Επίσης να υπάρξει διάθεση ειρηνικής συνύπαρξης, διάθεση ύφεσης και αφοπλισμού από τα κράτη που φαίνεται ότι κινούν τα νήματα στο θέατρο του παραλογισμού, ώστε να μετατραπούν τα ευχολόγια σε πράξεις.

Επίσης τα Μ.Μ.Ε., δεν πρέπει να προβάλλουν ψυχροπολεμικές ταινίες, γιατί αυτές καλλιεργούν την αίσθηση αδυναμίας και παθητικότητας, την επιθετικότητα και τη βία.

Η παιδεία οφείλει να καλλιεργήσει πνεύμα συνεργασίας και αλληλεγγύης και όχι πνεύμα επιθετικό, φιλοπόλεμο, δογματικό, φανατισμένο και μισαλλόδοξο. Η εκπαίδευση να αφορά την εκπαίδευση, τον άνθρωπο.

Τέλος, ο επιστημονικός κόσμος μπορεί να συμβάλλει με πολλούς τρόπους στη διασφάλιση της ειρήνης. Ο επιστήμο-

νας, ως κάτοχος της γνώσης, που απελευθερώνει τον άνθρωπο και τον οδηγεί στην αλήθεια, είναι σε θέση περισσότερο από όλους, να δια φωτίσει την παγκόσμια κοινή γνώμη για το τι σημαίνει πόλεμος σήμερα. Πρέπει να γίνει κοινή συνείδηση κυρίως σε εμάς, τους νέους, η διασφάλιση της παγκόσμιας ειρήνης, αλλά και η ενεργοποίησή μας μέσα από φιλειρηνικές οργανώσεις και συλλόγους που έχουν σαν κύριο στόχο την αφύπνιση των συνειδήσεων και την προώθηση του αντιπολεμικού πνεύματος σε όλα τα μήκη και πλάτη της οικουμένης. Μόνο έτσι θα συμβάλουμε ενεργά στην υπεράσπιση του αναφαίρετου δικαιώματος του ανθρώπου, στη ζωή. Μόνο έτσι θα ενισχύσουμε την ανταλλαγή πνευματικών και πολιτιστικών αγαθών σε όλο τον κόσμο και θα διαδραματίσουμε ουσιαστικό ρόλο στη διαμόρφωση της πολιτιστικής επικοινωνίας των χωρών.

Μπορούμε, λοιπόν, να ασκήσουμε ευνοϊκή επίδραση στη διεθνή κοινή γνώμη με το άμεσο ενδιαφέρον μας για την παγίωση της παγκόσμιας ειρήνης, αλλά και με την ενεργό πολυμέτωπη δράση μας, ώστε να πετύχουμε εκεί που αποτυγχάνουν οι διπλωμάτες στα τραπέζια των διαπραγματεύσεων. Μπορούμε να γίνουμε λαμπαδοφόροι της ειρήνης, να περάσουμε τα δικά μας μηνύματα στον κόσμο, μηνύματα φιλίας αγάπης και ανθρωπιάς.

Η νέα γενιά μπορεί να καταστεί ο φωτεινός σηματοδότης σε ένα ζοφερό παρόν, αλλά και σε ένα δυσόιωνο μέλλον, όπως διαγράφεται σε μία εποχή που όλα μοιάζουν να ρυθμίζονται από το κυνικό παραλογοισμό των οικονομικών συμφερόντων των ισχυρών κρατών τα οποία καθίστανται ολέθρια για τα νόμιμα δικά μας.

ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΣ ΒΕΡΥΒΑΚΗΣ (Πρόεδρος της Επιτροπής):

Θα διαβάσω τον υπόλοιπο κατάλογο, όπως διαμορφώνεται: Γιαννικόπουλος Κώστας, Λιόλιου Παναγιώτα, Βασιλακίδου Ελευθερία, Γιαννούλης Γεώργιος, Ταραμπατζής Συμεών, Πλησίτη Κωνσταντίνα, Ευσταθίου Δημήτριος, Σταύρου Σωτήριος, Σκορδαλιός Γιάννης, Τσίρκας Βασίλης, Χατζηκωνσταντίνου Ελένη, σύνολο, δηλαδή, 20.

Ο κύριος Θεοδώρου Ηλίας έχει το λόγο.

ΘΕΟΔΩΡΟΥ ΗΛΙΑΣ (Έφηβος Βουλευτής - Νομός Κοζάνης): Κύριε Πρόεδρε της Βουλής των Εφήβων, σεβαστέ Πάτερ, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έφηβοι βουλευτές, θα ανέμενε κανείς πως μετά τις οδυνηρές εμπειρίες του τελευταίου παγκοσμίου πολέμου, θα είχαν αχρηστευθεί όλα τα οπλικά συστήματα και θα σταματούσε κάθε προσπάθεια κατασκευής νέων όπλων.

Η αισιοδοξία αυτή ήταν πράγματι διάχυτη σε όλους μόλις τελείωσε ο πόλεμος. Άλλωστε, το σύνθημα που επικρατούσε ήταν: «ποτέ πια πόλεμος». Όλα αυτά, όμως, γρήγορα ξεχάστηκαν και άρχισε ένας ξέφρενος ανταγωνισμός εξοπλισμών κυρίως ανάμεσα στις μεγάλες δυνάμεις. Γρήγορα συμπαρέσυραν και τους υπόλοιπους λαούς. Έτσι σήμερα παρουσιάζεται ο παραλογοισμός, να διατίθεται το μεγαλύτερο μέρος

των πόρων κάθε χώρας για την κατασκευή υπερσύγχρονων όπλων με καταστρεπτική δύναμη πολλαπλάσια εκείνων που αντικαθιστούν, την ώρα που μένουν άλυτα βασικά προβλήματα οικονομικής ανάπτυξης, παιδείας, περιθάλψης, προσασίας του περιβάλλοντος.

Αν, όμως, τα ποσά που πηγαίνουν εκεί, πήγαιναν στη γεωργία, στην παιδεία, στην εκπαίδευση, στην υγεία, η όψη του πλανήτη μας θα άλλαζε. Θα τελειώναμε με την πείνα, τον αναλφαβητισμό και τις επιδημίες. Επειδή σήμερα, πράγματι, η ανθρωπότητα ζει κάτω από την απειλή πυρηνικού ολέθρου – κάθε υπερδύναμη διαθέτει τέτοια όπλα, με τα οποία μπορεί να καταστρέψει αρκετές φορές τον πλανήτη μας και είναι βέβαιο ότι με τη σημερινή τεχνολογία, ένας πόλεμος θα σήμαινε καταστροφή του ανθρώπινου γένους – σε ένα τέτοιο πόλεμο, συνεπώς, δεν θα υπάρξουν ούτε νικητές ούτε ηττημένοι παρά μόνο νεκροί.

Εκείνο που εντείνει τις ανησυχίες μας σήμερα, είναι το γεγονός ότι στα χέρια του ο άνθρωπος έχει τέτοιες δυνάμεις, που δεν μπορούν να ελεγχθούν.

Γνωρίζουμε επίσης, πως η περίπτωση κάποιου λάθους δεν είναι απίθανη και το χειρότερο δεν υπάρχει δυνατότητα επανόρθωσής του. Για πρώτη φορά η ανθρωπότητα βρέθηκε τόσο ανίσχυρη μπροστά στα δημιουργήματά της. Είναι εξωφρενικό να εξαρτάται η τύχη όλου του κόσμου από τη σωστή ή μη λειτουργία των ηλεκτρονικών εγκατάστασεων. Αν επικρατήσει κάποια στιγμή η σωφροσύνη και σταματήσει η κούρσα των εξοπλισμών, όχι μόνο θα αποτραπεί η απειλή πυρηνικού ολέθρου, αλλά θα καταστεί δυνατή η διάθεση πόρων για την πραγματική ευημερία όλων των λαών.

Προς αυτή την κατεύθυνση είναι επιβεβλημένη η αφύπνιση και η κινητοποίηση όλων. Μόνο έτσι μπορεί να ασκηθεί πίεση σε ηγέτες και σε οικονομικούς παράγοντες, που έχουν αναγάγει την παραγωγή, όπως την πιο επικερδή επιχείρηση, να σταματήσουν τα εξοπλιστικά προγράμματα. Οι λαοί έχουν τη δύναμη να επιβάλουν τη θέλησή τους, φτάνει να διαφωτιστούν σωστά και να συνειδητοποιήσουν το ρόλο που μπορούν να παίξουν.

Είναι ανάγκη σήμερα για όλους τους ανθρώπους να αντιτάσσονται στις προετοιμασίες για πόλεμο ακόμα, αντί να περιμένουν με απάθεια τον οριστικό αφανισμό. Γι' αυτό, καθήκον όλων είναι η στράτευση τους στον αγώνα για την κατάργηση των εξοπλισμών, για την αποφυγή της βίας σε ανάμειξη στα εσωτερικά άλλου κράτους, για σεβασμό της αυτοδιάθεσης των λαών, για την άποψη των διαφορών μεταξύ πλούσιων και φτωχών κρατών και για τη στήριξη των ελεύθερων δημοκρατικών καθεστώτων.

Με άλλα λόγια η απομάκρυνση των αιτιών που προκαλούν, ή απειλούν να προκαλέσουν, πολεμικές συγκρούσεις. Οποιαδήποτε ολιγωρία θα στοιχίσει πολύ ακριβά σε όλους μας. Δυστυχώς, οι προοπτικές επιβίωσης των ανθρώπων ήταν πολύ καλύτερες, όταν ήταν ανυπεράσπιστοι απέναντι στα

θηρία, απ' ό,τι είναι σήμερα που είμαστε ανυπεράσπιστοι απέναντι στους εαυτούς μας.

Έτσι, με την κατάργηση των εξοπλισμών η ανθρωπότητα μπορεί να πραγματοποιήσει έναν αληθινό παράδεισο στη γη. Γι' αυτό εμείς οι νέοι πρέπει να αντιληφθούμε, ότι η κατάργηση των εξοπλισμών και η υπόθεση της ειρήνης και της ζωής είναι πρώτα απ' όλα υπόθεση δική μας.

ΚΩΣΤΑΣ ΓΙΑΝΝΙΚΟΠΟΥΛΟΣ (Νομός Καβάλας): Διαπιστώνω ότι τα Βαλκάνια σήμερα διαδραματίζουν σημαντικό ρόλο στα γεγονότα και στις εξελίξεις σε ευρωπαϊκό αλλά και σε παγκόσμιο επίπεδο. Ο ρόλος αυτός πηγάζει από το γεγονός ότι η Βαλκανική αποτελεί συνδυαστικό κρίκο ανάμεσα στο Βόρεια Ευρώπη και στη Μεσόγειο, την Κεντρική Ευρώπη και την Ασία. Η μεγάλη, λοιπόν, γεωπολιτική σημασία και οι κρίσιμες εξελίξεις, που συντελούνται στην περιοχή των Βαλκανίων και γύρω απ' αυτήν, την καθιστούν ένα χώρο, που προκαλεί αυξημένο ενδιαφέρον είτε ανησυχίες απ' την επικίνδυνη ρευστότητά του, είτε ελπίδες για την ειρηνική πορεία προς την πρόοδο και την ευημερία των λαών του.

Δυστυχώς, όμως, τα Βαλκάνια σε όλη τη μακρά ιστορία τους δεν απέκτησαν ουσιαστική και πλήρη ανεξαρτησία και αυτό, γιατί ξένες δυνάμεις παρέσυραν τους λαούς των Βαλκανίων σε μεταξύ τους αντιπαράθεσεις και συγκρούσεις εξυπηρετώντας έτσι τα δικά τους συμφέροντα. Γι' αυτό θεωρώ, ότι η επίλυση όλων των διαφορών και η συνεργασία των γειτόνων λαών πρέπει να θεωρείται πρωταρχικός στόχος των Κυβερνήσεων και των Βαλκανικών Κρατών.

Δεν στέκομαι σε ιδέες που σας έχουν γίνει γνωστές, αλλά καταθέτω δύο προτάσεις, οι οποίες αν και δεν προτάθηκαν κατά την πρώτη φάση προγράμματος, μπορούν να έχουν εξίσου σημαντική συμβολή στην επίλυση του όλου προβλήματος.

Πρώτον, παροχή ενός είδους βαλκανικής παιδείας, για βαλκάνιους νέους. Τι εννοώ. Πιστεύω, ότι είναι απαραίτητη η εισαγωγή στα ελληνικά και σε όλα τα βαλκανικά σχολεία μαθημάτων σχετικών με την ιστορία και τον πολιτισμό των βαλκανικών χωρών. Είναι άκρως απαραίτητη η προσφορά μιας παιδείας, που θα κάνει ακράδαντη την πεποίθηση σε όλους, ότι τα Βαλκάνια δεν σημαίνουν αντιθέσεις, συγκρούσεις και πόλεμο, αλλά ειρήνη, συνεργασία και πρόοδο μιας παιδείας πέρα από άγονους εθνικισμούς και προπαγάνδες.

Η επιδίωξη αυτού του στόχου πρέπει να αποτελεί καθήκον τόσο των Κυβερνήσεων, όσο και ειδικών εκπαιδευτικών οργανισμών, που θα δώσουν την κατάλληλη διάσταση στην παιδεία.

Δεύτερον, δημιουργία διαβαλκανικών μέσων μαζικής επικοινωνίας. Ως γνωστόν ζούμε σε μία εποχή, όπου η ενημέρωση παίζει καθοριστικό ρόλο στις εξελίξεις. Γι' αυτό θεωρώ αναγκαία την ίδρυση τηλεοπτικών και ραδιοφωνικών σταθμών με εμβέλεια σε ολόκληρη τη Βαλκανική, στους οποίους θα προβάλλονται εκπομπές πολιτιστικού κυρίως περιεχομένου, μια και ο συσχετισμός των πολιτισμών θα φέρει

την επιδιωκόμενη ομοφυχία μεταξύ των λαών. Σ' αυτό το σημείο θα ήθελα να σας μεταφέρω μία χαρακτηριστική φράση του Σπήλιου Παπασηλιόπουλου, ο οποίος υποστηρίζει ότι μία σύνδεση των πολιτιστικών μας καταβολών, με βάση τον αρχαιοελληνικό ορθολογισμό, μπορεί και πρέπει να επιδιωχθεί, όπως το φαντάστηκαν πολλά φωτεινά πνεύματα της νεοελληνικής ιστορίας, που δεν ήταν ούτε ευρωλιγούρηδες, ούτε σκοταδιστές.

Θα ήταν δε σημαντική επίτευξη της Ελλάδας η καθιέρωση της Ελληνικής ως επίσημης διαβαλκανικής γλώσσας, που θα χρησιμοποιείται στη λειτουργία των σταθμών αυτών. Αυτό χωρίς εγωιστικές ή εθνικιστικές προθέσεις, αλλά με το κίνητρο, ότι η γλώσσα μας διαθέτει μακρά ιστορία και αποτέλεσε μήτρα για πολλές άλλες.

Πιστεύω, ότι οι προτάσεις αυτές σε συνδυασμό με τις υπάρχουσες, μπορούν να βοηθήσουν τη γενιά μας να πετύχει το στόχο, που ο κ. Σαμαράκης έθεσε λέγοντας «σας παρατρώνω να μην περιορισθείτε σε αυτά που έχουμε περιχαράκώσει εμείς, η προηγούμενη γενιά και να ξανοιχτείτε σε νέους ορίζοντες.»

Σας ευχαριστώ.

ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΣ ΒΕΡΥΒΑΚΗΣ (Πρόεδρος της Επιτροπής):

Στο σημείο αυτό θα ήθελα να δώσω το λόγο στον κ. Σαμαράκη και να τον ευχαριστήσω άλλη μία φορά για την προετοιμασία, που ο ίδιος και η Επιτροπή ολόκληρη έχει πραγματοποιήσει.

Ο κ. Αντώνιος Σαμαράκης έχει το λόγο.

ΑΝΤΩΝΙΟΣ ΣΑΜΑΡΑΚΗΣ (Πρόεδρος Επιτροπής Προγράμματος «Βουλή των Εφήβων»): Ευχαριστώ πολύ εσάς κύριε Πρόεδρε, κύριε Βερυβάκη και εσάς παιδιά. Ζητώ συγγνώμη για τη σφήνα που κάνω εδώ τώρα.

Γνωρίζετε το λόγο του Ανδρέα Κάλβου «θέλει αρετή και τόλμη η ελευθερία». Μια και είμαστε σε Επιτροπή Εξωτερικών και Άμυνας έχει ιδιαίτερη βαρύτητα ο λόγος αυτός σήμερα. Αλλά μια και έχουμε την τιμή και τη χαρά να έχουμε Πρόεδρο της Επιτροπής σας, έναν άνδρα, ο οποίος όχι μόνο γνωρίζει και πιστεύει με όλη του την ψυχή και τη συνείδηση το διάλογο, αλλά κάνει πράξη αυτό το λόγο του Κάλβου περί «αρετής και τόλμης για ελευθερία». Τον τιμώ, διότι κατόρθωσε το ακατόρθωτο, να μείνει έως τώρα σε όλη τη ζωή ο εαυτός του.

Σήμερα αυτά που άκουσα από εσάς παιδιά ήταν πάρα πολύ ουσιαστικά και πολύ σημαντικά. Με βοηθάτε και εμένα στις σκέψεις μου. Σας λέω αττραπιαία μόνο, ότι αυτή τη στιγμή που μιλάμε, ενώ εκατοντάδες εκατομμύρια άνθρωποι πεθαίνουν από την πείνα, από την έλλειψη περιθάλψης, ενώ έχουμε την Ινδία, το Πακιστάν, όπου η πείνα, η δυστυχία δεν συγκρίνεται με την Αιθιοπία και με τις άλλες χώρες της Μαύρης Αφρικής, είναι κάτι το φρικτό, να επαίρονται. Η μακαρίτισα Γκάντι και ο γιός της, μετά τη διάσκεψη για την ειρήνη του Νέου Δελχί, περηφανεύονταν ότι έχουν πυρηνικό

αντιδραστήρα, πυρηνική ενέργεια, η οποία κοστίζει εκατοντάδες χιλιάδες δισ. δολάρια και ο κόσμος πεθαίνει από την πείνα. Σήμερα, λοιπόν, πάνω από 4 δισ. δολάρια, που ξοδεύονται το χρόνο για εξοπλισμούς και αυτά σε δραχμές, διασταυρωμένα με τους κομπιούτερ της Εθνικής Τράπεζας, είναι σε δραχμές 1 δισ. 420 εκατομμύρια δραχμές την ημέρα. Τρόμαξα, όταν είδα το ισόποσο σε δραχμές και όταν μου είπαν «την ημέρα», τρελάθηκα.

Αυτή είναι, λοιπόν, η κατάσταση. Σε κάθε άνθρωπο στον πλανήτη αναλογούν μόλις 10 κιλά τρόφιμα και πάνω από 400 κιλά εκρηκτικές ύλες έτοιμες προς χρήση. Σήμερα, τις ώρες αυτές που μιλάμε εδώ, τις μέρες αυτές που είμαστε εδώ, γνωρίζετε πολύ καλά, ότι η Ελλάδα περνάει πολύ δύσκολες και σκληρές ώρες στον κοινωνικό τομέα και στον εθνικό τομέα. Διότι σήμερα, που εξακολουθούν δυστυχώς να υπάρχουν σύνορα, δεν υπάρχουν σύνορα ανάμεσα στα προβλήματα. Λέμε προβλήματα εξωτερικών και άμυνας, κοινωνικά, οικονομικά, πολιτιστικά, μορφωτικά, οικολογικά. Όλα είναι μία ενότητα. Δεν μπορούμε να έχουμε σύνορα, νομίζω, κύριε Πρόεδρε. Ακριβώς γι' αυτό η άμυνα μιας χώρας έχει βασικό και κύριο θεμέλιο την κοινωνική γαλήνη. Προς αυτό πρέπει όλοι μας να κάνουμε ό,τι μπορούμε με ελεύθερο διάλογο.

Αυτή, μάλιστα, τη στιγμή η σκέψη μου και νομίζω και η δική σας σκέψη, πηγαίνει στον Πρωθυπουργό της Ελλάδας και τον Υπουργό Εξωτερικών, οι οποίοι αντιμετωπίζουν αυτή την ώρα συνδυασμένη επίθεση της μεγάλης μας «συμμάχου» Γαλλίας και του κ. Σιράκ, όπως και του Σοσιαλιστή κ. Μπλέρ, επειδή οι χώρες τους έχουν συμφέροντα στην Τουρκία.

ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΣ ΒΕΡΥΒΑΚΗΣ (Πρόεδρος της Επιτροπής): Σας ευχαριστώ πολύ κ. Σαμαράκη, για όλα αυτά που είπατε.

Μίλησε ο κ. Σαμαράκης για ένα κόσμο χωρίς σύνορα και, πράγματι, έτσι φαίνεται ότι εξελίσσονται τα πράγματα. Αυτό δε σημαίνει ότι ο Ελληνισμός, ως ύπαρξη και ως ιδέα, θα πρέπει να χάσει τη φυσιογνωμία του και γι' αυτό είμαστε όλοι εδώ.

(Στο σημείο αυτό ο κ. Σαμαράκης απεχώρησε).

ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΣ ΒΕΡΥΒΑΚΗΣ (Πρόεδρος της Επιτροπής): Ο Ευρυπίδης Κρυσταλλίδης έχει το λόγο.

ΕΥΡΥΠΙΔΗΣ ΚΡΥΣΤΑΛΛΙΔΗΣ (Αίγυπτος): Κύριε Πρόεδρε, είναι γνωστό ότι η Ελλάδα προσχώρησε στη Συμφωνία Σένγκεν το Νοέμβριο του 1992, ως το ένατο μέλος μίας ομάδας 13 χωρών. Η σύμβαση εφαρμογής της συμφωνίας αυτής, πραγματεύεται την κατάργηση των ελέγχων στα εσωτερικά σύνορα και την ελεύθερη κυκλοφορία των πολιτών στο χώρο Σένγκεν, καθώς και την ομοιόμορφη πολιτική θεωρήσεων των χωρών Σένγκεν, έναντι των υπηκόων τρίτων χωρών. Με αυτόν τον τρόπο ελπίζει ότι θα σταματήσει τη λαθρομετανάστευση, την εγκληματικότητα, το εμπόριο όπλων και ναρκωτικών και την τρομοκρατία. Επίσης, για την καταπολέμηση όλων αυτών, αλλά και για λόγους εθνικής ασφάλειας, προ-

βλέπει την επαναφορά των ελέγχων στα εσωτερικά σύνορα, για περιορισμένο χρονικό διάστημα, πράγμα που ήδη ζητήση η Γαλλία.

Τα επιμέρους άρθρα της σύμβασης αυτής ορίζουν:

α. Τα άρθρα 39 έως 47 ορίζουν τις προϋποθέσεις και τον τρόπο εφαρμογής της αστυνομικής συνεργασίας, ειδικότερα δε την εφαρμογή του κανόνα της συνεχούς καταδίωξης στο πλαίσιο δικαστικής έρευνας. Μιλάει επίσης για παρακολούθηση, διακριτική ή μη, υπόπτου προσώπου με αποχρώσεις ενδείξεις, σε αξιόποινη πράξη.

β. Τα άρθρα 48 έως 69 αναφέρονται στη δικαστική συνεργασία.

γ. Η σύμβαση περιλαμβάνει, επίσης, ρυθμίσεις για την απαγόρευση και τον έλεγχο ναρκωτικών ουσιών και όπλων. Κάνει, βέβαια, εξαίρεση για άτομα που ταξιδεύουν εντός της επικρατείας των συμβαλλομένων, τα οποία έχουν το δικαίωμα να μεταφέρουν ψυχότροπες και ναρκωτικές ουσίες.

δ. Επιτρέπει την καταχώρηση προσώπων σε ηλεκτρονικούς υπολογιστές με πλήρη στοιχεία.

Απ' ό,τι λοιπόν φαίνεται, η σύμβαση αυτή κάνει πραγματικότητα τη θεωρία περί «παγκόσμιου χωριού» του Μακ Λιούαν και ίσως μπορέσει όντως να φτιάξει ένα μεγάλο ειρηνικό χώρο, όπου οι πολίτες θα ζουν με ασφάλεια και ελευθερία. Επειδή, όμως, πρόκειται για μία καινοτομία, δεν έχουμε επαρκή στοιχεία, ούτε μπορούμε να είμαστε σίγουροι, εάν όντως θα λύσει προβλήματα ή θα δημιουργήσει καινούργια. Δυστυχώς, η συνθήκη Σένγκεν γεννήθηκε σε ένα πολιτικό και γεωγραφικό χώρο, όπου έχουν δοκιμαστεί στο παρελθόν οι αξίες της δημοκρατίας και του ανθρωπισμού.

Δημιουργούνται, τώρα, οι εξής προβληματισμοί:

α. Όσον αφορά τα άρθρα 39 έως 47, τι σημαίνει «παρακολούθηση» και «αποχρώσεις ενδείξεις»; Μήπως, αναφέρεται σε ένα ήδη «γνωστό χώρο» στον οποίον η αστυνομία ζητά πάντα τους συνήθεις υπόπτους; Όλοι αυτοί οι ύποπτοι είναι όντως εγκληματίες ή μήπως θα έχουμε το τεμάχισμα της προσωπικότητας αθών πολιτών, που το έγκλημά τους ήταν ότι βρέθηκαν κάποτε σε λάθος μέρος και τώρα έχουν περαστεί στις λίστες της αστυνομίας ως ύποπτοι;

β. Για το πρόβλημα των ναρκωτικών, η Σύμβαση ίσως αποτελεί λύση για την περιφρούρηση των λεγόμενων εξωτερικών συνόρων και όταν υπάρχουν πληροφορίες για άτομα ή όταν οι έμποροι είναι ήδη γνωστά άτομα. Πώς θα αντιμετωπίσει όμως την εσωτερική μετακίνηση; Επίσης, υπάρχουν και διαφορές ανάμεσα στις νομοθεσίες των χωρών μελών της Συνθήκης Σένγκεν. Ποιος θεωρείται για π.χ. έμπορος και χρήστης στην Ολλανδία και ποιος στην Ελλάδα; Ποιος, επίσης, θα εκδίδει τα πιστοποιητικά, που θα φέρουν μαζί τους όσοι θα χαρακτηρίζονται ως «άτομα που χρησιμοποιούν ψυχότροπες ή ναρκωτικές ουσίες για ιατρικούς λόγους»; Θα υπάρχει όριο σε αυτές τις ουσίες και ποιες θα επιτρέπονται; Ένας δηλωμένος τοξικομανής στην Ολλανδία θα έχει το

δικαίωμα να έχει τη δόση του στην Ελλάδα; Τέλος, αυτός ο άνθρωπος θα φέρει για όλη του τη ζωή το στίγμα του τοξικομανή ή αυτό το ιδιαίτερο στοιχείο δεν θα καταγραφεί;

γ. Όσον αφορά την εγκληματικότητα, πρέπει να πούμε ότι οι αιτίες της είναι πολλές και δυστυχώς η Συνθήκη Σένγκεν δεν είναι το φάρμακο. Αν όμως σταθούμε σε ένα λόγο, τη λαθρομετανάστευση, όντως η Σύμβαση μπορεί να περιορίσει τα εγκλήματα, που διεξάγονται από λαθρομετανάστες, όπως στη χώρα μας από την αλβανική μαφία. Πώς όμως η Σύμβαση Σένγκεν θα ελέγχει τους υπηκόους του χώρου Σένγκεν που μετακινούνται και ίσως ανήκουν στο οργανωμένο έγκλημα; Δυστυχώς, η διακριτική παρακολούθηση ή η καταγραφή παράνομης δραστηριότητας αφορά τους ήδη γνωστούς εγκληματίες και σήμερα ούτε ο εγκληματίας, ούτε ο τρομοκράτης είναι κατ' ανάγκη ένας άνθρωπος του κλασικού περιθωρίου. Υπάρχει, λοιπόν, κίνδυνος καταστρατήγησης των βασικών ανθρωπίνων δικαιωμάτων, γιατί δεν μπορούν όλοι οι πολίτες να θεωρούνται εν δυνάμει εγκληματίες, αλλά ούτε και μόνο οι γνωστοί «ύποπτοι» διαπράττουν εγκλήματα.

Δεν φθάνει μόνο να ψάχνουμε εκτός των συνόρων μας για εξηγήσεις και λύσεις. Το βασικό είναι να ψάχνουμε τις λύσεις της εγκληματικότητας εντός της κοινωνίας μας. Σήμερα, μιλάμε για μία μεγάλη ευρωπαϊκή χώρα, η οποία πρέπει να βρει τις αιτίες των φαινομένων κοινωνικής παθολογίας μέσα στο καπιταλιστικό θέαμα, μέσα στους κόλπους της. Οι συμβάσεις και οι νόμοι δεν εξαφανίζουν το έγκλημα, ίσως απλά το μειώνουν ή του αλλάζουν μορφή. Πρέπει όλοι μας να ευαισθητοποιηθούμε και να δείξουμε την ανάλογη υπευθυνότητα και σοβαρότητα, για να απολαύσουμε ένα κόσμο ασφάλειας και ελευθερίας. Διαφορετικά, δεν θα ξέρουμε ακριβώς τι σημαίνει «παράνομη βία» και τι «νόμιμη βία». Ας διακινδυνεύσουμε να παραλλάξουμε τη γνωστή ρήση του Ουμπέρτο Έκο και να πιστέψουμε ότι πρέπει «δίπλα στον τεχνοκρατούμενο πολιτισμό να βάλουμε τον πολιτισμό της ανθρωπιάς και του συναίσθηματος». Ας προσέξουμε, ώστε να μη γίνει πραγματικότητα ο νέος λαμπρός κόσμος του Α. Χάξλεϋ.

ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΣ ΒΕΡΥΒΑΚΗΣ (Πρόεδρος της Επιτροπής):

Η Παναγιώτα Λιόλιου έχει το λόγο.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΑ ΛΟΛΙΟΥ (Νομός Ημαθίας): Κύριε Πρόεδρε, θα ήθελα να αναφερθώ στην επίδραση των μεγάλων δυνάμεων και κυρίως των Η.Π.Α., στην εξωτερική πολιτική της χώρας μας.

Δυστυχώς, η χώρα μας είναι ένα μικρό και αδύναμο κράτος, το οποίο πολλές φορές καλείται να συμμορφωθεί με τις υποδείξεις των δυνατών. Όσες φορές η χώρα μας τόλμησε «να σηκώσει το κεφάλι», όσες φορές δηλαδή αρνήθηκε να ακολουθήσει τις συμβουλές τους «για το καλό μας», δεν τύχαμε για ένα χρονικό διάστημα ούτε της ελάχιστης αρωγής τους (ταξιδιωτικές οδηγίες, Ίμια). Ειδικά στην περίπτωση

των Ιμίων, εξαιτίας της επέμβασης των Η.Π.Α., για αποφυγή θερμοῦ επεισοδίου, αναγκαστήκαμε να κατεβάσουμε τη δική μας σημαία από τη δική μας βραχονησίδα. Κανείς όμως δεν πρέπει να ξεχνά τη στάση που τήρησαν οι μεγάλες δυνάμεις σε σημαντικά προβλήματα της χώρας μας και κυρίως απέναντι στο κυπριακό ζήτημα.

Εμείς, αναζητούμε τη βοήθεια και τη φιλία άλλων χωρών, στη βάση ιστορικών φιλιών και συμμαχιών και σε σημαντικά πνευματικά ιδανικά.

Γιατί αυτό που έχει σημασία, όπως ανέφερε και ο κ. Σαμαράκης προηγουμένως, για τους «μεγάλους» του πλανήτη, είναι τα οικονομικά συμφέροντα.

Εμείς οι έφηβοι όλου του κόσμου, οι έφηβοι της Ελλάδας, ονειρευόμαστε έναν κόσμο, όπου όλες οι χώρες θα είναι ισότιμες. Οι αποφάσεις θα παίρνονται συλλογικά και δημοκρατικά. Δεν θέλουμε οι αποφάσεις να παίρνονται για εμάς, χωρίς εμάς. Θέλουμε να συμμετέχουμε και εμείς. Στο δικό μας κόσμο δεν υπάρχουν δυνατοί και αδύναμοι λαοί, ισχυρά και ανίσχυρα κράτη.

Αυτό είναι ένα μεγάλο όνειρο, όχι όμως και απλησίαστο. Όλα αυτά ακούγονται ουτοπικά, όμως είμαστε μόλις 17 ετών και έχουμε κάθε δικαίωμα στο όνειρο. Άλλωστε οι μεγάλοι αυτοί του πλανήτη πρέπει να συνειδητοποιήσουν, ότι απέναντι στα διογκούμενα προβλήματα χρειάζονται συμμαχούς και όχι δούλους.

Και κάτι ακόμα. Θέλω να αναφερθώ στα αδέρφια μας της Βορείου Ηπείρου και της Κύπρου. Μπορεί οι μεγάλοι που κυβερνούν αυτή τη χώρα να τους έχουν ξεχάσει, εμείς όμως θα τους έχουμε πάντα μέσα στην καρδιά και μέσα στο μυαλό μας. Ευχαριστώ.

ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΣ ΒΕΡΥΒΑΚΗΣ (Πρόεδρος της Επιτροπής): Και εγώ ευχαριστώ. Η δεσποινίς Τομάζου έχει το λόγο.

ΕΛΕΝΗ ΤΟΜΑΖΟΥ (Ν. Δωδεκανήσου): Κύριε Πρόεδρε της Επιτροπής, σεβαστέ Πάτερ, αγαπητοί συνάδελφοι στη Βουλή των Εφήβων,

Θεωρώ όλα τα προβλήματα, που αντιμετωπίζει η χώρα μας πολύ σοβαρά και που το καθένα απαιτεί την ανάλογη προσοχή.

Εγώ προέρχομαι από τη Ρόδο και δεν θα μπορούσα να μείνω αδιάφορη απέναντι στην πρόθεση της Τουρκίας να εγκαταστήσει πυρηνικό εργοστάσιο στα μικρασιατικά παράλια, απέναντι από το νησί μου.

Συγκεκριμένα πριν από δύο χρόνια το τουρκικό κατεστημένο πήρε την απόφαση να αποκτήσει η χώρα πυρηνική τεχνολογία, την οποία θα έχει τη δυνατότητα να χρησιμοποιεί, όπως εκείνη θα κρίνει.

Στη συνέχεια η τουρκική κυβέρνηση ανακοίνωσε την πρόθεσή της να αποκτήσει εργοστάσιο πυρηνικής ενέργειας στη Ν. Τουρκία, στις ακτές της Μεσογείου, με έναρξη κατασκευής το 1999 και λειτουργίας το 2006.

Θα πρέπει κανείς να είναι αφελής και να πιστεύει ότι η

Τουρκία επέλεξε τυχαία να εγκαταστήσει τον πυρηνικό αντιδραστήρα σε μια τουριστική περιοχή, όταν διαθέτει τεράστιες απομεμακρυσμένες περιοχές. Γιατί είναι βέβαιο ότι σε περίπτωση πολεμικής εμπλοκής – κάτι που κανείς δεν εύχεται – ή σε κάποιο ενδεχόμενο τρομοκρατίας από πλευράς Τούρκων, οι αποδέκτες των συνεπειών θα είμαστε εμείς.

Το γεγονός θα αποτελέσει σίγουρα ένα ακόμα για τους κατοίκους των ακριτικών νησιών να εγκαταλείψουν τον τόπο τους. Η ύπαρξη ενός πυρηνικού εργοστασίου, που έστω και από λάθος μπορεί να εκραγεί, αποτελεί μια μόνιμη απειλή για τους κατοίκους αυτούς. Έτσι ο μαρασμός, που γνωρίζουν τα νησιά αυτά, θα πάρει ακόμα μεγαλύτερες διαστάσεις. Και τότε θα είναι αδύνατον να αποφευχθούν οι δυσάρεστες συνέπειες για ολόκληρο τον Ελληνισμό, όταν μάλιστα οι Τούρκοι παραδοκούν, για να αρπάξουν και να οικειοποιηθούν έστω και μία βραχονησίδα.

Ήδη έχουν καταφέρει να κάνουν ουδέτερη ζώνη την περιοχή των Ιμίων, αμφισβητώντας και άλλες. Το έργο τους, λοιπόν, θα διευκόλυνε η ερήμωση αυτών των νησιών. Η στάση της Ευρωπαϊκής Ένωσης είναι άξια θαυμασμού (!) γιατί, ενώ γνωρίζει το πρόβλημα, δεν φαίνεται να έχει πρόθυμα τα ότα της να αφουγκραστεί τις αγωνίες για τους κινδύνους αυτούς. Δηλώνει, μάλιστα, αναρμοδιότητα για το θέμα, αφού η Τουρκία είναι ήδη συνδεδεμένο μέλος με την Ευρωπαϊκή Ένωση και αδιαφορεί για το ότι τα νησιά αυτά αποτελούν τα νότια σύνορά της.

Αίσθηση, όμως, προκαλεί και η στάση της Ελληνικής Κυβέρνησης, η οποία δεν προβαίνει σε καμία αντίδραση. Είναι όμως αναγκαίο να αναλογιστούμε με τι λαό έχουμε να κάνουμε. Είναι ένας λαός μογγολικής καταγωγής με δική του ιστορία, που περιλαμβάνει τη γενοκτονία των Αρμενίων, των Ποντίων, τη μικρασιατική καταστροφή, την εισβολή στην Κύπρο.

Με αυτά τα δεδομένα γίνεται φανερό ότι η χώρα μας πρέπει να κρατήσει μία σθεναρή στάση απέναντι στο θέμα αυτό, γιατί κάθε απόπειρα συνδιαλλαγής με τους Τούρκους οδηγεί σε αρνητικά αποτελέσματα, σε υποχωρητικότητα, κάτι που δεν αρμόζει σε αυτή την περίπτωση.

Η Ελλάδα πρέπει να έχει συνεργασία με τις όποιες περιβαλλοντικές οργανώσεις και να αγωνιστεί για την ματαίωση των τουρκικών προθέσεων. Δυστυχώς μέχρι στιγμής δεν έχει γίνει καμία προσπάθεια και το χειρίστο είναι ότι με αυτό τον τρόπο αντιμετωπίζονται και άλλα θέματα, όπως αυτό της επέκτασης των χωρικών μας υδάτων στα 12 μίλια, των εναέριων παραβιάσεων, των πυραύλων S-300, της καταπάτησης των ανθρώπινων δικαιωμάτων στη Θράκη.

Νιώθω την ανάγκη να εκφράσω την αγανάκτησή μου, καθώς παρακολουθώ τις εξελίξεις των θεμάτων αυτών και τις συνεχείς οπισθοχωρήσεις από μέρους μας, το φόβο και την ανησυχία μου.

Πριν από δύο χρόνια και ενώ παρακολουθούσα τις εργα-

σίες της Βουλής των Εφήβων, άκουσα τη συνάδελφο από τον Έβρο να προειδοποιεί «χανόμαστε». Από τότε όμως δεν έχει αλλάξει τίποτα και εγώ προερχόμενη από το άλλο άκρο της Ελλάδας, νιώθω την υποχρέωση να εκστομίσω την ίδια λέξη: «Χανόμαστε».

ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΣ ΒΕΡΥΒΑΚΗΣ (Πρόεδρος της Επιτροπής): Ευχαριστούμε. Ο κ. Γιαννούλης έχει το λόγο.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΓΙΑΝΝΟΥΛΗΣ (Β' Αθήνας): Είμαι σχετικά απροετοίμαστος, δεν έχω ετοιμάσει κάτι ιδιαίτερο, αλλά μια και έγινε λόγος για τα ελληνοτουρκικά θα μιλήσω για ένα θέμα, του οποίου έτυχε να είμαι αυτόπτης μάρτυς.

Θα μιλήσω για τη Θεολογική Σχολή της Χάλκης, η οποία τελευταία έχει έρθει στο προσκήνιο, αλλά σε επιφανειακά πλαίσια.

Η Χάλκη είναι ένα καταπράσινο νησί στην Προποντίδα, στη θάλασσα του Μαρμαρά και απέχει μόλις μία ώρα από την πόλη των πόλεων, την Κωνσταντινούπολη. Ο χριστιανικός χαρακτήρας των Πριγκηπωνήσων φαίνεται από το ότι τα ονόμαζαν Παγονήσια και μόνο ένα τζαμί υπήρχε πάνω σε αυτά.

Όταν στα μέσα του Νοεμβρίου επισκέφθηκα τη Χάλκη με ευκαιρία μιας εκδρομής στην Κωνσταντινούπολη, αντιμετώπισαμε την έκπληξη των Τούρκων, οι οποίοι μετά από πολλά χρόνια άκουγαν την ελληνική γλώσσα που είχε να ακουστεί από το 1955 ή το 1964, μετά τις μαζικές απελάσεις.

Στη κορφή του νησιού βασιλεύει η Θεολογική Σχολή, ένα κτίριο εντυπωσιακό που μαρτυρούσε την πνευματική δύναμη του λαού μας. Οι εναπομείναντες πατέρες μάς πληροφόρησαν ότι κάποτε η Σχολή φιλοξενούσε, μαθητές από όλα τα μέρη του κόσμου. Όμως η Σχολή είχε χάσει την αίγλη της, αφού ως γνωστόν οι Τούρκοι εδώ και κάποιες δεκαετίες έχουν απαγορεύσει τη λειτουργία της.

Οι αίθουσες ήταν άδειες, οι κιμωνιές, οι πίνακες, τα θρανία ήταν σαν να καλούσαν τους μαθητές για μάθημα.

Ο Πατριάρχης Κωνσταντινουπόλεως Βαρθολομαίος, μας ενημέρωσε ότι κάνει ό,τι είναι δυνατόν για τη λειτουργία της Σχολής. Έχει θέσει το θέμα στον Πλανητάρχη και η γυναίκα του κυρία Κλίντον είπε ότι το έχει αναλάβει προσωπικά.

Όμως οι προσπάθειες από την Αθήνα είναι μηδαμινές. Πρέπει όλοι να βοηθήσουμε τον Πατριάρχη στο μεγάλο του αυτό έργο. Η Τουρκία θέτει συνεχώς θέματα μειονοτήτων στη Θράκη, ενώ έχουν τα σχολεία τους και διδάσκονται τη γλώσσα τους. Εμείς θέμα μειονοτήτων δεν μπορούμε να θέσουμε πια, αφού λύθηκε οριστικά το '55 και το '64 με τις μαζικές απελάσεις, όπως είτε κάποτε ο Κωνσταντίνος Καραμανλής στους Τούρκους και τους άφησε άφωνους.

Είναι καιρός να ασχοληθούμε και πάλι με το νησί της Χάλκης και να ξαναγίνει επίκεντρο της Ορθοδοξίας. Ευχαριστώ.

ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΣ ΒΕΡΥΒΑΚΗΣ (Πρόεδρος της Επιτροπής): Ευχαριστούμε. Ο κ. Ταραμπατζής έχει το λόγο.

ΣΥΜΕΩΝ ΤΑΡΑΜΠΑΤΖΗΣ (Ν. Καβάλας): Διανύουμε το έτος εορτασμού των διακοσίων χρόνων από το θάνατο του Ρήγα Φεραίου, πρωτεργάτη της Ελληνικής Επανάστασης.

Υπήρξε πρόταση σε όλα τα σχολεία της επικράτειας να ασχοληθούν με την εθνική αυτή φυσιολογία, που έκανε σημαντικά βήματα για την πραγματοποίηση της πανβαλκανικής συνεργασίας.

Προσπαθώντας να συγκεντρώσω πληροφορίες εκτός των βιβλίων απευθύνθηκα και στις σελίδες του Internet. Δυστυχώς, όμως, εκεί δεν υπήρχε τίποτα.

Σε επαφή που είχα με το Ίδρυμα «ΡΗΓΑ ΦΕΡΡΑΙΟΥ», μου ανακοινώθηκε ψυχρά ότι θα δραστηριοποιηθεί μετά το καλοκαίρι. Αναρωτιέμαι για ποια προσπάθεια προβολής της ιστορίας μας μιλάμε, αφού η ευρύτατα χρησιμοποιημένη Τράπεζα Πληροφοριών του Internet δεν κάνει καμμία αναφορά στο θέμα αυτό; Οι μόνες αναφορές ήταν σε διάφορες ομάδες, σε ποδοσφαιρικές ομάδες.

Μια ακόμη εξοργιστική πτυχή του προβλήματος της αμφισβήτησης και της ελλιπούς διάδοσης της ιστορίας μας είναι το περιστατικό ενός φιλικού μου προσώπου, που θα σας αναφέρω. Σε επίσκεψη στα μικρασιατικά παράλια, που είχε πραγματοποιήσει, ο Τούρκος ξεναγός του παρουσίασε ένα αρχαίο ναό ως έργο των προγόνων τους. Πότε ένας κατ' εξοχήν μουσουλμανικός λαός πίστευε σε Δωδεκάθεο, τη στιγμή που ήλθαν από τα βάθη της Ασίας το 15ο αιώνα;

Προτείνω να δοθεί ιδιαίτερη έμφαση στη δημιουργία όχι μόνο σελίδων πληροφόρησης για το Κυπριακό, όπως αναφέρεται στο κείμενο της Σύθεσης, αλλά και της γενικότερης ιστορικής πορείας του Ελληνισμού. Η λύση δεν είναι όταν έχουμε φθάσει στα θερμά επεισόδια, λόγω αμφισβήτησης των ελληνικών εδαφών, να εγκρίνονται συνέχεια κονδύλια για καινούργιο στρατιωτικό εξοπλισμό και να ξοδεύονται δισεκατομμύρια, όπως συμβαίνει. Πολύ δε περισσότερο, τη στιγμή που η παιδεία της χώρας, όχι μόνο σωματικά, όπως βλέπουμε τις τελευταίες ημέρες, αλλά και οικονομικά αιμορραγεί.

ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΣ ΒΕΡΥΒΑΚΗΣ (Πρόεδρος της Επιτροπής): Η κυρία Πλησίτη έχει το λόγο.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΑ ΠΑΗΣΙΤΗ (Α' Αθήνας): Δε θα αναφερθώ σε κοινότητα θέματα της εξωτερικής πολιτικής, με τα οποία οφείλουν να ασχολούνται οι ειδήμονες και τα οποία ταλανίζουν τον ελληνικό λαό. Θα αναφερθώ σε ένα θέμα, που καίει τους νέους της εποχής μας, όπως αποδείχθηκε και καθιστά το μέλλον μας δυσοίωνα και αβέβαιο. Το θέμα των εξοπλισμών. Με τα πυρηνικά όπλα, που διαθέτουν σήμερα οι μεγάλες δυνάμεις, οι συνέπειες ενός πυρηνικού πολέμου θα είναι τόσο καταστρεπτικές, ώστε δεν θα υπάρχουν νικητές και ηττημένοι, αλλά αφανισμός του ανθρώπινου είδους.

Παρ' όλα αυτά, οι μεγάλες δυνάμεις, αντί να αποπλίζονται, εξοπλίζονται στα πλαίσια ενός αθέμιτου ανταγωνισμού, σε ισχύ και δύναμη. Τα πυρηνικά οπλικά συστήματα είναι

αυτόματα και δραστηριοποιούνται σε ελάχιστο χρόνο και η πιθανότητα να προκληθεί ένας πυρηνικός πόλεμος είναι υπαρκτή. Είναι απόλυτα φυσικό, λοιπόν, να μας κυριεύει ο φόβος και η ανησυχία για το μέλλον και, μάλιστα, από τη στιγμή που η ζωή μας, ίσως καθορίζεται, από τη καλή λειτουργία ενός ηλεκτρονικού υπολογιστή. Παρ' όλα αυτά, εάν οι υπερδυνάμεις, αλλά και γενικότερα όλες οι εξοπλισμένες χώρες σταματούσαν τους εξοπλισμούς θα ανέβαζαν σημαντικά το βιοτικό τους επίπεδο και θα καλυπτόταν οι συνθήκες διαβίωσης.

Στις Η.Π.Α., ο ένας στους επτά κατοίκους έχει χαμηλότερο επίπεδο διαβίωσης από τον επίσημο δείκτη φτώχειας. Στις χώρες της πρώην Σοβιετικής Ένωσης η παιδική θνησιμότητα είναι διπλάσια από το μέσο όρο των άλλων ανεπτυγμένων χωρών. Παρ' όλα αυτά τα αδιάσειστα στοιχεία, αυτές οι χώρες συνεχίζουν με αμείωτη ένταση να εξοπλίζονται. Αναρωτιέμαι γιατί αυτή η μισανθρωπιά; Δεν παίρνουν όμως απάντηση. Στις συνέπειες των εξοπλισμών, θα μπορούσε να προστεθεί η οικονομική και πολιτική εξάρτηση των λιγότερο οικονομικά ανεπτυγμένων χωρών, αφού παρασύρονται και αυτές στη δύνη του ανταγωνισμού. Επειδή, όμως, οι ίδιες δεν μπορούν να παράγουν πυρηνικά όπλα είναι αναγκασμένες να τα αγοράζουν από τις ισχυρές δυνάμεις, με αποτέλεσμα να αυξάνονται οι συναλλαγματικές εκροές.

Επίσης, οι διογκούμενες δαπάνες για όπλα, οι αμυντικές δαπάνες, συγκαταλέγονται στις βασικές πηγές του πληθωρισμού. Τα χρήματα αυτά, που ξοδεύονται για τους εξοπλισμούς, θα μπορούσαν να χρησιμοποιηθούν, για να αντιμετωπισθούν δυναμικά τα μεγάλα προβλήματα της ανθρωπότητας, όπως η πείνα, οι αρρώστιες, ο αναλφαριθμητισμός. Η μόνη λύση που απομένει είναι το πάγωμα των εξοπλισμών και η έναρξη του αφοπλισμού. Αυτός ο τομέας δεν επιδέχεται περαιτέρω έρευνα και βελτίωση. Καλό θα ήταν να δημιουργηθούν αποπυρηνικοποιημένες ζώνες σ' όλη τη γη.

Πρέπει, λοιπόν, να ευαισθητοποιηθεί η κοινή γνώμη με κατάλληλη εκπαίδευση, διαφωτιστικές ομιλίες και σεμινάρια. Πρέπει να δημιουργηθεί ένα ισχυρό μαζικό κίνημα, που θα προβεί σε πορείες, διαδηλώσεις και διαμαρτυρίες. Θα πρέπει ο λαός να καταδικάσει με τη δύναμη της ψήφου του και να αφαιρέσει την εξουσία από τους υπεύθυνους για τη σταδιακή διασάλευση της ειρήνης και για τις πυρηνικές δοκιμές.

Καταλήγουμε, λοιπόν, στο συμπέρασμα πως χρειάζεται ριζική αλλαγή στο πολιτικό σύστημα. Ο λαός δεν πρέπει να προσέρχεται στις κάλπες μόνο για να αναδειξεί τους πολιτικούς του ηγέτες, ιδιαίτερα όταν αυτοί δεν τηρούν τις υποσχέσεις τους και γράφουν εκεί που δεν πιάνει μελάνη τις ίδιες τις προεκλογικές τους δηλώσεις, καθώς και τις προσδοκίες του λαού. Για να επιβιώσει το ανθρώπινο γένος, πρέπει μόνο του να αποφασίζει για θέματα ζωής και θανάτου, όπως τα πυρηνικά. Όσο συνεχίζονται οι εξοπλισμοί, τόσο περισσότε-

ρο η ανθρωπότητα απειλείται με καταστροφή. Κάθε νέο σύστημα εξοπλισμών δεν εξασφαλίζει την ασφάλεια ούτε στην Ανατολή ούτε στη Δύση, αλλά αυξάνει περισσότερο την απειλή του θανάτου, του ολέθρου και του ολοκαυτώματος.

Εμείς οι νέοι κρούουμε τον κώδωνα του κινδύνου και είναι στο χέρι σας να μας ακούσετε. Ας ξεχαστεί εντελώς η αντίληψη του *si vis pacem para bellum*, δηλαδή, εάν θέλεις ειρήνη, ετοιμάσου για πόλεμο. Ας κοιτάξουμε για μια φορά το παγκόσμιο συμφέρον και ας αντιταχθούμε όλοι μαζί ενωμένοι στην απειλή που λέγεται πυρηνικός εξοπλισμός. Ξεχάσατε, ήδη, τη Χιροσίμα και το Ναγκασάκι; Εμείς δεν το ξεχάσαμε.

ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΣ ΒΕΡΥΒΑΚΗΣ (Πρόεδρος της Επιτροπής):

Ο κ. Ευσταθίου έχει το λόγο.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΕΥΣΤΑΘΙΟΥ (Β' Πειραιώς): Η Βουλή των Εφήβων αποδεικνύει ότι οι σημερινοί νέοι στην Ελλάδα είναι αρκετά ώριμοι για να κρίνουν, να προβληματισθούν και να οραματισθούν για ό,τι συμβαίνει, όχι μόνο στον τόπο μας, αλλά και σ' ολόκληρο τον πλανήτη. Οι νέοι έχουν αντιληφθεί σήμερα, ότι η Ελλάδα δεν στέκεται στο ύψος της ιστορίας της και ότι έχει ανάγκη από νέους, που θα είναι γνήσιοι απόγονοι του Μεγάλου Αλεξάνδρου, του Λεωνίδα και του Κωνσταντίνου Παλαιολόγου. Ήρθε η ώρα να αντιληφθούμε τη κληρονομιά, που μας άφησαν οι πρόγονοί μας. Η κληρονομιά, που μας άφησαν οι αρχαίοι Έλληνες και οι Βυζαντινοί Αυτοκράτορες, είναι τεράστια και εμείς όχι μόνο δεν έχουμε τη δυνατότητα να την αυξήσουμε, αλλά ούτε καν να την διατηρήσουμε.

Ο Ελληνισμός σαν ιδεολογία δε χωράει μέσα σε σύνορα. Ο Ελληνισμός βρίσκεται στις καρδιές των απανταχού Ελλήνων, που δεν μπορούν να βλέπουν την Ελλάδα ως μια δύναμη σύμμαχο, η οποία απλώς συμφωνεί με τις απόψεις των ισχυρών και συνεχώς να υποχωρεί και να παραχωρεί.

Εμείς οι νέοι, όχι μόνο δεν είμαστε διατεθειμένοι να παραχωρήσουμε τίποτα, αλλά αντιθέτως διεκδικούμε. Διεκδικούμε να είμαστε περήφανοι σαν Έλληνες, να μιλούν οι άλλοι λαοί με τα καλύτερα λόγια και να τοποθετηθεί η Ελλάδα στη θέση που της αξίζει, στην κορυφή. Οι νέοι θέλουν να νιώσουν ότι για πρώτη φορά στην ιστορία της σύγχρονης Ελλάδας, θα τη σέβονται ως λαό και δε θα αδιαφορούν για τα προβλήματα και τις απόψεις του. Η Ελλάδα για χρόνια παρέμεινε ο πιστός σύμμαχος των Η.Π.Α., του ΝΑΤΟ και τώρα της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Τι κέρδισε όμως με όλη αυτήν τη στάση; Μια διχοτομημένη Κύπρο, ένα Αιγαίο, του οποίου τα νερά είναι «γκρίζες ζώνες», χιλιάδες πρόσφυγες από την Κωνσταντινούπολη, τον Πόντο και τη Σμύρνη και μια κλωνισμένη περηφάνεια του λαού της. Οι νέοι, πιστεύουν πως το όραμα είναι καλύτερο από την πραγματικότητα και οραματίζονται, λοιπόν, μια Ελλάδα ισχυρή με δική της άποψη. Οι νέοι, πλέον, με την ωριμότητα και το ιδεαλισμό, που τους διακρίνει, προτείνουν και οραματίζονται την Ελλάδα ανεξάρτη-

τη. Για να γίνει, όμως, ανεξάρτητη χρειάζονται όλοι εμείς οι νέοι Έλληνες, να σκεφτόμαστε ελληνικά, να βλέπουμε ελληνικά και να δημιουργούμε ελληνικά.

Αυτοί, οι οποίοι μπορούν να βοηθήσουν λίγο περισσότερο, για να γίνει αυτό το όραμα πραγματικότητα, είναι οι γνήσιοι πατριώτες, που είναι πιστοί σε ιδανικά και αξίες και γνωρίζοντας τι διαθέτουν θέλουν να το διατηρήσουν ανέπαφο από εξωτερικούς κινδύνους. Δεν πρέπει να συγχέουμε, όμως, τον πατριωτισμό με τον εθνικισμό και υπάρχει τεράστια διαφορά μεταξύ τους. Ο μεν πατριώτης κρατά απλώς ανέπαφη την πατρίδα του, ο δε εθνικιστής θέλει να επιβληθεί εις βάρος άλλων λαών. Η Ελλάδα σήμερα έχει ανάγκη από γνήσιους πατριώτες, γιατί αυτοί είναι οι άνθρωποι, που θα θυσιάσουν για την ελευθερία. Το μεγαλύτερο μέρος των νέων έχουν αντιληφθεί αυτήν τη διαφορά και είναι αυτοί οι υγιείς νέοι, που θα γίνουν ο πυρήνας της αλλαγής και της ωρίμανσης της Ελλάδας στο διεθνή χώρο.

Θα ήθελα να συμπληρώσω ότι κατάγομαι από ένα νησί, που έχει συνδέσει το όνομά του με την ιστορία της Ελλάδας, αλλά και της Ευρώπης, τη Σαλαμίνα, που υπήρξε η τελευταία γραμμή άμυνας του ευρωπαϊκού πολιτισμού απέναντι στον επεκτατισμό των ανατολικών λαών, κυρίως, των Περσών. Πόσοι γνωρίζουν αλήθεια πού υπάρχει ο Τύμβος των Σαλαμινομάχων; Λυπάμαι που το λέω, μα ντρέπομαι για τη σημερινή κατάσταση στο Τύμβο των ηρώων. Στην αρχή υπήρξε η καταστροφή των τάφων και η ληστεία των οστών και των πολύτιμων αντικειμένων. Τώρα υπάρχει πλήρης αδιαφορία. Μετά το βιασμό, η εγκατάλειψη. Ελπίζω, πως οι προεκλογικές υποσχέσεις των Βουλευτών και των υποψηφίων δημάρχων θα γίνουν πραγματικότητα και θα δώσουν στη Σαλαμίνα τις τιμές που αρμόζουν σε ένα ηρωικό τόπο, που σύνδεσε το όνομά του με την ελληνική ιστορία. Θα ήθελα να δικαιωθώ ως Έλληνας και ως Σαλαμινιώτης.

ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΣ ΒΕΡΥΒΑΚΗΣ (Πρόεδρος της Επιτροπής): Το λόγο έχει ο κ. Σωτήριος Σταύρου.

ΣΩΤΗΡΙΟΣ ΣΤΑΥΡΟΥ (Ν. Θεσπρωτίας): Κύριε Πρόεδρε της Επιτροπής, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, όταν αναφέρει κανείς τη λέξη εξωτερική πολιτική, αναφέρεται σε έναν ενιαίο λόγο, σταθερό και όχι αφηρημένο και με ασυνέχεια.

Παρατηρώντας, όμως, κανείς την πολιτική της χώρας τα τελευταία πενήντα χρόνια, μπορεί να διακρίνει εμφανώς τα εξής: παλινδρομήσεις, οπισθοχωρήσεις, ασυνέχειες και πράγματα, τα οποία, ενώ έχουν αποφασισθεί, τίθενται πάλι υπό αμφισβήτηση.

Υπάρχει έλλειψη ενιαίας εξωτερικής πολιτικής με αποτέλεσμα τα όσα αποκτήθηκαν με κόπους και θυσιές χρόνων να κινδυνεύουν. Τη στιγμή, μάλιστα, που οι επιβουλές και οι απειλές είναι πάντοτε οι ίδιες και προέρχονται από τις ίδιες κατευθύνσεις.

Με αυτές τις λίγες διαπιστώσεις θα μπορούσα να προχωρήσω στις προτάσεις μου, σχετικά με την ενιαία και σταθερή

εξωτερική πολιτική. Νομίζω ότι τα παρακάτω θα βοηθούσαν προς αυτήν την κατεύθυνση.

Η αξιοποίηση του ελληνικού στοιχείου στην Αμερική και στις άλλες χώρες θα έκανε γνωστά τα δίκαια και τις θέσεις μας σε όλο τον κόσμο. Παράλληλα, η δημιουργία υπερχομματικής επιτροπής, που θα έχει ως ρόλο την άσκηση εξωτερικής πολιτικής σε συνεργασία πάντα με την εκάστοτε κυβέρνηση θα βοηθούσε στο να έχουμε ένα ενιαίο λόγο και όχι αποσπασματικό. Παράλληλα, είναι ανάγκη μαζί με τις άλλες βαλκανικές χώρες, με τις οποίες έχουμε κοινά συμφέροντα και οι οποίες απειλούνται και αυτές από τους ίδιους πάντα λαούς, να σχηματίσουμε ένα διπλωματικό, στρατιωτικό και συμμαχικό πλαίσιο, με το οποίο θα αντιμετωπίσουμε όσους επιβουλεύονται τα δικάια μας.

Όσον αφορά την άμυνα της χώρας, μπορεί κανείς να παρατηρήσει πως λόγω της γεωγραφικής μας θέσεως είναι δύσκολο να προφυλάξουμε όλο αυτόν το χώρο, το Αιγαίο, την Κύπρο και τη Θράκη. Αυτό, όμως, δεν θα πρέπει να μας αποθαρρύνει. Μπορούμε με καλύτερους εξοπλισμούς, αλλά, χωρίς να μπαίνουμε και σε ανταγωνισμούς, να πετύχουμε καλύτερη άμυνα της χώρας. Με καλύτερες αποδοχές προς τους στρατιωτικούς και παράλληλη αποκομματικοποίηση του στρατεύματος να πετύχουμε ανύψωση του εθνικού και του στρατιωτικού φρονήματος. Επίσης, κάθε κυβέρνηση μπορεί με κίνητρα να δώσει δυνατότητα μετοίκησης προσφύγων ελληνικής καταγωγής σε περιοχές, που το ελληνικό στοιχείο έχει αραιώσει.

Με αυτά τα λόγια θέλω να κλείσω και να τονίσω την πίστη μου ότι οι νέοι μπορούμε να δώσουμε το σύνθημα για ενιαία εξωτερική πολιτική και άμυνα, πως θα διεκδικήσουμε όλα όσα οι πρόγονοί μας με κόπο και αίμα απέκτησαν, αλλά και θα απαιτήσουμε ειρήνη και πρόοδο. Αλλά θα απαιτήσουμε η ειρήνη και η πρόοδος από όνειρο «θερινής νυκτός» να γίνει επιτέλους πραγματικότητα.

ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΣ ΒΕΡΥΒΑΚΗΣ (Πρόεδρος της Επιτροπής): Το λόγο έχει ο κ. Γιάννης Σκορδαλιός.

ΓΙΑΝΝΗΣ ΣΚΟΡΔΑΛΙΟΣ (Υπόλοιπο Αττικής): Κύριε Πρόεδρε, σεβαστέ Πάτερ, αγαπητοί φίλοι Βουλευτές, μέσα από τη Σύνοψη Κειμένων που διάβασα, διαπίστωσα ότι σε ένα τόσο σημαντικό τομέα, όπως είναι αυτός των εξωτερικών υποθέσεων και άμυνας, διακατεχόμαστε από ένα υπέρμετρο ιδεαλισμό και ρομαντισμό, θα έλεγα, πράγμα που σαφώς σε ένα τέτοιο θέμα δεν είναι ό,τι καλύτερο.

Η Ελλάδα, ως γνωστόν, είναι ένα κράτος μικρό και για να μπορέσει να φανεί μέσα στον ευρωπαϊκό χώρο, θα πρέπει με πολύ μεγάλη προσοχή να χαράξει κάποια πολιτική.

Θα ήθελα, λοιπόν, να μιλήσω για τη χάραξη εθνικής στρατηγικής, την οποία θα αναλύσω σε έξι κυρίως συνιστώσες. Πρώτον, στην οριοθέτηση μακροπρόθεσμων στόχων. Αυτοί είναι οι εξής τέσσερις: Πρώτον, διαφύλαξη της εδαφικής κυριότητας της χώρας. Δεύτερον, ένταξη της Ελλάδας

στο ευρωπαϊκό γίγνεσθαι. Τρίτον, ευημερία πολιτών, διαφύλαξη πολιτισμικής ταυτότητας, ενδιαφέρον για τον απανταχού Ελληνισμό. Τέταρτον, ανάληψη ανταγωνιστικού ρόλου της χώρας στην ευρύτερη περιοχή των Βαλκανίων, της Μαύρης Θάλασσας και της Ανατολικής Μεσογείου. Σημαντική θεωρώ επίσης τη συμφωνία μεταξύ των κυρίαρχων διαμορφωτών των αποφάσεων της ελληνικής εξωτερικής και αμυντικής πολιτικής για την φύση και το χαρακτήρα της τουρκικής απειλής. Διαπίστωση, η οποία κάθε άλλο παρά αποτελούσε σημείο συμφωνίας κατά το παρελθόν.

Επισημαίνεται ότι η επίτευξη συναίνεσης για το είδος της μεγαλύτερης για την ασφάλεια της χώρας μας εξωτερικής απειλής, αποτελεί πραγματικότητα των τελευταίων μόλις χρόνων, η οποία αναμφίβολα ενισχύει την όποια προσπάθεια χάραξης υψηλής στρατηγικής από την Ελληνική Πολιτεία.

Θα ήθελα σε αυτό το σημείο να ορίσω, τι εννοώ με τον όρο «υψηλή στρατηγική». Εννοώ, βέβαια, τη βέλτιστη χρησιμοποίηση όλων των διαθέσιμων μέσων για την επίτευξη των συμφωνημένων στόχων για τη χώραξή της.

Περνάω στη δεύτερη συνιστώσα, που είναι η ιεράρχηση των στόχων. Διαπιστώθηκε, ότι για την Ελλάδα η ιεράρχηση των στόχων αποτελεί εκ των «ών ουκ άνευ» σχεδιαστών της υψηλής στρατηγικής, καθώς η χώρα μας δεν έχει την πολυτέλεια, δηλαδή τα απαραίτητα μέσα, να υλοποιήσει όλους του τιθέμενους στόχους. Αυτή η διαπίστωση σημαίνει παράλληλα, ότι η έλλειψη αυστηρής ιεράρχησης των στόχων περικλείει το σοβαρότατο κίνδυνο κατάρρευσης όλης της σχεδιαζόμενης από την πλευρά ενός μικρού κράτους, όπως είναι η Ελλάδα, υψηλής στρατηγικής.

Τρίτη συνιστώσα είναι η λειτουργική σύνδεση των στόχων. Στα πλαίσια ικανοποίησης αυτής της προϋπόθεσης διαπιστώθηκε η αδυναμία της υψηλής ελληνικής στρατηγικής να συνδέσει παραγωγικά βραχυπρόθεσμους στόχους με μεσοπρόθεσμες ή μακροπρόθεσμες επιδιώξεις.

Περνάω στην τέταρτη συνιστώσα που είναι η καταλληλότητα και αποτελεσματικότητα των στόχων. Η προϋπόθεση που αφορά στη σύμπλευση της ελληνικής υψηλής στρατηγικής με το διεθνή συσχετισμό δυνάμεων και την παραγωγική σύνδεση των εθνικών συμφερόντων με τις τάσεις, που κυριαρχούν στο διεθνές σύστημα, οδηγεί μεταξύ άλλων και στο ερώτημα με ποιο τρόπο επιτυγχάνεται η εξωτερική νομιμοποίηση μιας ελληνικής στρατιωτικής ενέργειας, που αφορά στην απόφαση για πρώτο πλήγμα την Τουρκία. Ενδεχόμενο, που σύμφωνα με ορισμένους ομιλητές, αλλά και που, όπως διαφαίνεται μέσα από το βιβλίο της Σύνθεσης Κειμένων, χρήζει εξέτασης από την ελληνική πλευρά. Το ζήτημα του πρώτου πλήγματος θέτει επομένως και ερωτήματα που αφορούν στην ικανότητα της υψηλής στρατηγικής να αναπτύξει διπλωματική δράση στην κατεύθυνση τόσο της εξωτερικής νομιμοποίησης της στρατιωτικής δράσης, εάν αυτή αναληφθεί, όσο και της αποφυγής αθέλητου πολέμου.

Έκτον, είναι η συνοχή για την ανάπτυξη υψηλής στρατηγικής. Επιβάλλεται τα διαθέσιμα μέσα να συγκλίνουν προς την ίδια κατεύθυνση και να μη αλληλοϋπονομεύονται. Σε αυτά τα πλαίσια η επαρκής κινητοποίηση όλων των διαθέσιμων μέσων συνιστά βασική προϋπόθεση για την επιτυχή ανάπτυξη υψηλής στρατηγικής. Από ορισμένους συμμετέχοντες τονίστηκαν οι δυνατότητες, που προσφέρει η σύγχρονη τεχνολογία και η ανάπτυξη του παγκόσμιου διαδικτύου, για την αποτελεσματική κινητοποίηση των διαθέσιμων μέσων.

Θα ήθελα κλείνοντας να τονίσω, ότι έχουμε την τύχη να έχουμε το καλύτερο οικόπεδο πάνω στη γη. Ας το διαφυλάξουμε με κάθε μέσο και κάθε τρόπο. Έχουμε χρέος.

ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΣ ΒΕΡΥΒΑΚΗΣ (Πρόεδρος της Επιτροπής):

Το λόγο έχει η κυρία Έλενα Χατζηκωνσταντίνου.

ΕΛΕΝΑ ΧΑΤΖΗΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ (Β' Θεσσαλονίκης):

Αξιότιμε κύριε Πρόεδρε της Επιτροπής, σεβαστέ Πάτερ, αγαπητοί Έφηβοι Βουλευτές. Όσο εγωιστικό και αν ακούγεται, η Ευρώπη δεν θα υπήρχε, εάν δεν υπήρχε η Ελλάδα, στην οποία η Ευρώπη χρωστάει ακόμα και το όνομά της. Ο αρχαίος πολιτισμός μας θεωρείται παγκοσμίως αξιοθαύματος. Παρ' όλα αυτά, η Ελλάδα παραμένει ένα μικρό και ανίσχυρο κράτος εξαρτημένο από τις άλλες χώρες. Η Αμερική αποτελεί τον πυροσβέστη ανάμεσα σε μας και την Τουρκία. Ενδεικτικά αναφέρω τα Ίμια. Η Αγγλία υποστηρίζει την Τουρκία, η οποία, σύμφωνα με το Υπουργείο Εμπορίου της Αμερικής, θεωρείται μία από τις 10 μεγαλύτερες αγορές του 20ού αιώνα. Οι Τούρκοι δουλέμποροι καθημερινά αποβιβάζουν λαθρομετανάστες, όπως π.χ. στη Σάμο. Παράλληλα, συζητείται σοβαρό νομοσχέδιο για την ασφάλεια των συνόρων μας, χωρίς να υπάρχει κανένας Βουλευτής της Κυβέρνησης, με αποτέλεσμα να υπερψηφίζεται υποθετικά. Κάποιοι στην Ελλάδα εξακολουθούν να γυρίζουν την πλάτη τους στις ευρωπαϊκές εξελίξεις, εμμένοντας σε καταστάσεις, που έχει ήδη πληρώσει κατά καιρούς ο ελληνικός λαός πανάκριβα. Επίσης, η αμυντική στάση της αποφυγής διαλόγου, που κρατάμε έναντι της Τουρκίας, λειτουργεί εις βάρος μας. Η Τουρκία κρύβει τις επεκτατικές της τάσεις, δίνοντας την εντύπωση, πως είναι λογική και μετριοπαθής, ενώ η Ελλάδα είναι επιθετική.

Γι' αυτό οφείλουμε να πετύχουμε την προσφυγή στη Χάγη. Να πούμε ναι, στο διάλογο, όπου θα δείξει πως η Τουρκία έχει ιμπεριαλιστικές τάσεις και πως είναι παράλογη.

Επιβάλλεται ενίσχυση της εξωτερικής πολιτικής, της δημοκρατίας, της οικονομικής ανάπτυξης με τους ευρωπαϊκούς εταίρους μας. Θέλουμε εσωκομματική συνοχή και σωστή αντιπολίτευση. Με φοβίζει που βασανίζομαστε ως Έλληνες από συναισθήματα ενοχής, για λάθη που δεν έχουμε κάνει. Με φοβίζει η ιδέα πως πρέπει να σκύβουμε με ντροπή το κεφάλι, ενώ τα κύρια χαρακτηριστικά μου ως έφηβος, είναι ο ασυμβίβαστος και αυθόρμητος χαρακτήρας. Ίσως, εάν απομακρύνουμε το δάκτυλο από μπροστά μας, να δούμε την αλή-

θεια και να φιλοτιμηθούμε, ως λαός, για το συνολικό καλό της χώρας μας και όχι για το ατομικό.

Ζητάμε από την πολιτεία να πραγματοποιήσει τις προτάσεις μας. Θέλουμε την Εκκλησία, θεσμό χωρίς υπερβολές. Κάνουμε έκκληση να αναλάβουν όλοι οι πολιτικοί τις ευθύνες τους, διότι εμείς οι νέοι δεν θέλουμε να σκύβουμε το κεφάλι.

Αγαπητοί Έφηβοι Βουλευτές, κλείστε τα μάτια σας και ονειρευτείτε την Ελλάδα, έτσι όπως την πρότεινα. Εάν σας φαίνεται ουτοπική, τότε υπάρχει ελπίδα;

ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΣ ΒΕΡΥΒΑΚΗΣ (Πρόεδρος της Επιτροπής): Η δεσποινίς Ζούτσου Γεωργία έχει το λόγο.

ΓΕΩΡΓΙΑ ΖΟΥΤΣΟΥ (Νομός Ευβοίας): Κύριε Πρόεδρε, εμείς οι έφηβοι σύντομα θα πάρουμε τα ηνία της χώρας μας στα χέρια μας και εμείς θα είμαστε αυτοί που αύριο θα αποφασίζουμε για καθοριστικά θέματα. Είμαστε έφηβοι, νέοι, γεμάτοι αγάπη, όνειρα και ελπίδες, κυριευμένοι από αισιοδοξία και από πάθος για αλλαγή και βελτίωση. Με τα δικά μας μάτια, τα μάτια της ψυχής και όχι της λογικής, ονειρευόμαστε ένα αύριο που θα έχουμε δημιουργήσει εμείς. Θα επιτρέψουμε να υπάρχουν παιδιά που πεθαίνουν, εξ αιτίας της αρπακτικότητας και της ασυνειδησίας; Θα επιτρέψουμε να καταπατούνται καθημερινά βασικά δικαιώματα; Θα αφήσουμε φτωχιά και φυλακισμένη την ελευθερία στις ασυνείδητες ψυχές απρόσωπων φανατισμάτων; Οι φωνές όλων των εφήβων όλου του κόσμου ηχούν το ίδιο. Οι καρδιές όλων χτυπούν στον ίδιο ρυθμό. Το μόνο που απομένει είναι να συντονιστούμε και να μεταφέρουμε τα μηνύματά μας σε κάθε γωνιά της γης. Εάν εμείς οι νέοι δεν δείξουμε ευαισθησία, ποιος θα το κάνει;

Το μέλλον είναι μπροστά μας. Η ζωή μας ανήκει. Ας μην την αναλώσουμε σε μικροπράγματα, που δυσκολεύουν τη ζωή μας. Πρέπει να αποφασίσουμε, εάν θα ζήσουμε συμβιβαστικά ή θα ενόσουμε τα όνειρά μας και θα ταξιδέψουμε, όχι σε τόπους ουτοπικούς, αλλά σε τόπους πραγματικούς, που θα είναι δημιουργήματα δικά μας. Αυτό είναι κάτι που το οφείλουμε στους προγόνους μας, στους ανθρώπους του σήμερα και στις γενιές του αύριο, που θα περιμένουν από εμάς να τους δείξουμε ότι φροντίζουμε γι' αυτούς και ότι όλοι είμαστε ίσοι και έχουμε δικαίωμα και το ίδιο κομμάτι στη ζωή μας.

ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΣ ΒΕΡΥΒΑΚΗΣ (Πρόεδρος της Επιτροπής): Η δεσποινίς Παυλίδου Ευθυμία έχει το λόγο.

ΕΥΘΥΜΙΑ ΠΑΥΛΙΔΟΥ (Νομός Έβρου): Εγώ θα μιλήσω σχετικά με το θέμα της Θράκης. Η Θράκη, ως ακριτική περιοχή, έχει μεγάλο κίνδυνο, γιατί σε περίπτωση κάποιας εχθρικής σύρραξης, πόσο μάλλον σε καιρό πολέμου, βρίσκεται μεταξύ Τουρκίας και Βουλγαρίας, μπορεί να χαθούμε. Πρώτοι εμείς θα κληθούμε να υπερασπίσουμε την Ελλάδα. Θα είναι δύσκολο για μας, γιατί χρειαζόμαστε βοήθεια.

Η Τουρκία κατορθώνει να φανατίσει τους Μουσουλμάνους. Χρησιμοποιεί το μουσουλμανικό στοιχείο ως μέσο

φανατισμού, για να εκπληρώσει τα δικά της συμφέροντα. Είναι αρκετές οι μαρτυρίες, όπου η Τουρκία έχει προσβάσεις στο δικό μας χώρο. Αυτός ο φανατισμός δεν ωφελεί καθόλου, γιατί τόσο εμείς όσο και το μουσουλμανικό στοιχείο, κατορθώνουμε να συνυπάρξουμε.

Επίσης, είναι θλιβερό το γεγονός ότι οι υπόλοιποι Έλληνες όχι μόνο δεν μας αναγνωρίζουν, αλλά, καμιά φορά, μας αποκαλούν «τούρκους» ή και «τουρκόσπορους». Είναι πολύ θλιβερό να μην αναγνωρίζεται από τον τόπο που γεννήθηκες και για τον οποίο αγωνίζεσαι.

Ελλάδα δεν είναι μόνο η Αττική ή η Πελοπόννησος και τα νησιά. Ελλάδα είναι και η Θράκη και κάθε ελληνική περιοχή. Κανένας δεν μπορεί να μας αμφισβητήσει για την εθνική μας υπόσταση. Όλοι είμαστε Έλληνες, ισάξιοι και αξίζουμε μία καλύτερη μοίρα, όπως και όλοι οι υπόλοιποι.

ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΣ ΒΕΡΥΒΑΚΗΣ (Πρόεδρος της Επιτροπής): Οι Ακρίτες όπου γης είναι δις Έλληνες και συνεπώς, διατύπωση κάποιας οποιασδήποτε τέτοιας σκέψης, δεν είναι απλώς άδικη, είναι ανίερη.

Ο κ. Τσίρκας έχει το λόγο.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΤΣΙΡΚΑΣ (Νομός Άρτας): Όσο και να θέλω να σταθώ αισιόδοξα σε μία κατάθεση ανάλυσης των σημερινών δεδομένων σε εθνικά, ευρωπαϊκά και παγκόσμια πλαίσια, μου είναι αδύνατον. Μου είναι αδύνατον, όταν στο χρηματιστήριο ανεβαίνει το δολλάριο, πέφτει η δραχμή και αλωνίζει η υποτίμηση της αξίας μας και των οραμάτων μας. Όταν υπολογίζοντας το κοινωνικό κόστος της ευρωπαϊκής ενοποίησης, σκοντάφτω πάνω σε 20 εκατ. ανέργους και σε ανθρώπους που ζουν κάτω από το όριο της φτώχειας. Μου είναι αδύνατον, όταν υπολογίζοντας την ταχύτητα της κούρσας των εξοπλισμών Ελλάδας-Τουρκίας, σκοντάφτω πάνω σε μονάδες τρισεκατομμυρίων. Όταν οι νεκροί στη Βοσνία, τον Περσικό και τον Πενταδάκτυλο αναμένουν ένα ακόμη τρισάγιο. Όταν το συρματοπλέγμα της ντροπής μοιράζει τη Λευκωσία και συντροφεύει τους εφιάλτες Ελληνοκυπρίων και Τουρκοκυπρίων. Μου είναι αδύνατον, όταν ο κατακτητής έστησε μία πέτρινη σημαία στο Πενταδάκτυλο, που πληγώνει την αξιοπρέπειά μας και την περηφάνεια μας. Την έστησε πέτρινη, γιατί δίκαια φοβάται πως κάποια μέρα, κάποιος Γλέζος ή κάποιος Σολωμός θα βρεθεί να την κατεβάσει.

Η μεγάλη κόρη, η Κύπρος, πρέπει να γίνει μάνα. Οφείλουμε, όμως, σήμερα να αναρωτηθούμε: Ποια Ελλάδα θέλουμε; Ποια Ευρώπη θέλουμε; Θέλουμε μία Ευρώπη, όπου θα θριαμβεύσει η δημοκρατία των λαών, ή μία Ευρώπη πεδίο ανελέητων ανταγωνισμών των ισχυρών, των μεγάλων δυνάμεων; Μια νέα, δηλαδή, αυτοκρατορία των στρατιωτικών, τεχνολογικά και οικονομικά δυνατών; Η σύγκληση των νομισματικών πολιτικών των κρατών, προς τα κριτήρια του Αμστερνταμ, είναι κενή από κάθε ουσιαστικό περιεχόμενο, όταν το κοινωνικό κόστος της κινδυνεύει να γίνει δύσκολα ανεκτό από το κοινωνικό σώμα της Ευρώπης.

Από την άλλη μεριά, οι ιμπεριαλιστικές δυνάμεις των Η.Π.Α. και του ΝΑΤΟ ναρκωθετούν την παγκόσμια ειρήνη, με την προώθηση και στήριξη της πιο ωμής και αδίστακτης βίας, της πιο σκληρής αποικιοκρατικής πολιτικής. Με ποιο βαθμό σήμερα το ΝΑΤΟ διασφαλίζει την ειρήνη των λαών; Την ειρήνη της Ελλάδας;

Μήπως με την ιδέα να ενσωματωθεί στο ΝΑΤΟ κάθε σύστημα του πλανήτη, για να αντιμετωπίσει ποιούς; Τούς μελλοντικούς εξωγήινους; Ή μήπως, όταν όλοι με θαυμασμό χρεώνονται τον ηλεκτρονικό πόλεμο στον Περσικό διαφωνώντας και συζητώντας για το βεληνεκές των ΚΡΟΥΖ και την αποτελεσματικότητα των ΠΑΤΡΙΟΤ, λές και παίζουν επιτραπέζιο παιχνίδι. Λές και μετρούν τις καταστροφές μη υπολογίζοντας την απώλεια ανθρώπινης ζωής. Και, όμως, με την κυριαρχία μιας υπερδύναμης καταντά παράλογη η απειλή πολέμου σε τόσες εστίες του πλανήτη. Ακόμα και ο Ο.Η.Ε., η τελευταία ελπίδα της ανθρωπότητας μετά τον Β΄ Παγκόσμιο Πόλεμο, στηρίζει, συγκαλύπτει την ιμπεριαλιστική πολιτική των Η.Π.Α. και του ΝΑΤΟ. Γιατί άραγε μια ευρωπαϊκή, μία ασιατική κυβέρνηση να μη ζητήσει να μετακομίσει ο Ο.Η.Ε. από την Νέα Υόρκη; Και το Διεθνές Νομισματικό Ταμείο, καθώς και η Παγκόσμια Τράπεζα –αν υποθέσουμε ότι πρέπει να τα διατηρήσουμε– από την Ουάσιγκτον; Επικαλούνται την ειρήνη. Και δεν αναρωτιέται κανείς, γιατί συνεχίζονται αμείωτοι, εντεινόμενοι εξοπλισμοί. Τα μέσα μαζικής καταστροφής. Μια ισορροπία του τρόμου. Πενήντα τρία χρόνια μετά τη Χιροσίμα ποιος θα μας σώσει από το ανυπόφορο οικολογικό μοντέλο; Πάντως δεν θα είναι οι ίδιοι, που μας έσωσαν από τη Χιροσίμα.

Τα πρόσφατα γεγονότα στο Κοσσυφοπέδιο και τον Περσικό θυμίζουν πως, αν οι λαοί δεν ξεσηκωθούν, κινδυνεύουν, είτε να συρθούν σε νέες αιματοχυσίες, είτε να καταδικαστούν στη σιωπή.

Στην ευαίσθητη περιοχή των Βαλκανίων, όπου η φτώχεια, η καθυστέρηση, τα πολιτικά και οικονομικά αδιέξοδα, οι διαρκείς επεμβάσεις των ξένων –εκτός από τους δρόμους της επικοινωνίας– ρίχνουν τον σπόρο της καχυποψίας, της εχθρότητας και του αιματοκυλίσματος μεταξύ των Βαλκανικών λαών.

Η ιστορία αποφάσισε να ζούν μαζί περίπου 60.000.000 Έλληνες, Αλβανοί, Σέρβοι, Κροάτες, Μαυροβούνιοι, Σλοβένοι, Βόσνιοι, Ερζεγοβίνιοι, Ρουμάνοι, Βούλγαροι, Τούρκοι. Αν οι λαοί των Βαλκανίων δεν ξαναδιαβάσουν την ιστορία τους και δεν πειστούν ότι πρέπει να συνυπάρχουν σε αυτή την παλιά γειτονιά, στη βάση των κοινών αγώνων και των κοινών συμφερόντων, τότε θα αλληλοσπαράσσονται. Οι Βαλκανικοί λαοί μένουν διαιρεμένοι. Πνίγονται μέσα από την μικρότητά τους και κάνουν με το αίμα τους τις μικρές τους πατρίδες «ξέφραγα αλωνάκια», για να στεργιανούν αυτοί, που φρόντισαν προηγουμένως να ενώσουν τις δυνάμεις τους, για να γίνουν διαιτητές και ρυθμιστές της μοίρας του κόσμου.

Λες και δεν βρίσκουν λόγια στις δικές τους γλώσσες οι Βαλκάνιοι. Να πουν το δικό τους καημό και να ρίξουν στο «πυρ το εξώτερο» τα μίση και τις διχόνοιες. Από τη Βαλκανική μοναξιά του 1998 να περάσουμε στο πανβαλκανικό όραμα του 21ου αιώνα. Οι επικαλούμενοι ειρήνη στα Βαλκάνια να την μετακομίσουν από τα τραπέζια των συμφερόντων των μεγάλων δυνάμεων και από εκεί να βρεθεί στις καρδιές μας, στις καρδιές των λαών της Ευρώπης. Θυμίζω τα λόγια του Ρήγα: «Ο Βούλγαρος πρέπει να κινείται, όταν πάσχει ο Έλληνας και τούτος πάλι δι' εκείνον και αμφοτέρω δια των Αλβανών και Βλάχων».

Σήμερα αισθάνομαι το ίδιο Ηπειρώτης, όπως αισθάνομαι Κύπριος, Μακεδόνας, Θρακιώτης ή Αιγαιοπελαγίτης, το ίδιο αισθάνομαι και Βορειοηπειρώτης, Γεωργιανός. Και αισθάνομαι το ίδιο Έλληνας, όπως αισθάνομαι Βαλκάνιος, Ευρωπαίος ή Κοσμοπολίτης. Δεν υπάρχει διαφορά στον τρόπο αντιμετώπισης της ιμπεριαλιστικής πολιτικής. Θέλουμε την παγκόσμια ειρήνη. Από την πλευρά του ο Ελληνισμός οφείλει να οργανώσει ένα εθνικό σχέδιο, που θα τον κατοχυρώσει, ως σταθεροποιητικό παράγοντα. Ένα παράγοντα ειρήνης, συνεργασίας και ασφάλειας. Από την μεριά της νεολαία δεν έχει παρά να αντιπαραθέσει την δική της ουτοπία ενός διαφορετικού κόσμου. Χάρης σε αυτή την ουτοπία ελπίζουμε πως δεν είμαστε καταδικασμένοι να ζήσουμε τον κόσμο που ζούμε τώρα. Μπορούμε να τον αλλάξουμε και να ζήσουμε ειρηνικά. Δεν κερδίζουμε τίποτα με το να εγκαταλείψουμε σε άλλους την πλεονεκτική θέση του οικοδόμου της πραγματικότητας. Οι νεανικές μας λαχτάρες για ειρήνη είναι η Τράπεζα των εθνικών μας καταθέσεων. Ας γίνουν η Τράπεζα της ειρήνης στα Βαλκάνια, της Δημοκρατίας των λαών της Ευρώπης, της παγκόσμιας ειρήνης.

ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΣ ΒΕΡΥΒΑΚΗΣ (Πρόεδρος της Επιτροπής): Ο Βασίλειος Τασούλας έχει το λόγο.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΤΑΣΟΥΛΑΣ (Νομός Ιωαννίνων): Κύριοι Πρόεδρε, σεβαστέ Πάτερ, Συμμαθητές, Συμμαθήτριες, είμαστε νέοι και έχουμε μεγαλύτερο συμφέρον από κάθε άλλον να ζούμε σε έναν κόσμο πραγματικά ειρηνικό, γιατί μόνο σε περίοδο ειρήνης μπορούμε να γίνουμε πραγματικοί άνθρωποι. Να προκόψουμε ως άτομα, ως νεολαία και ευρύτερα ως λαοί. Γι' αυτό θεωρώ ότι πρέπει να ενισχύσουμε το φιλειρηνικό κίνημα της χώρας μας, ένα κίνημα που αντιστρατεύεται τις επιλογές του ιμπεριαλισμού και παλεύει για την προκοπή του τόπου και του λαού. Ταυτόχρονα επιβάλλεται να αναπτύξουμε στενές οικονομικές και πολιτισμικές σχέσεις με κάθε λαό και με γνώμονα τα αμοιβαία συμφέροντα να δηλώσουμε τον αμοιβαίο σεβασμό των συνόρων και των κυριαρχικών δικαιωμάτων κάθε λαού.

Ενώ όμως η εδραίωση της ειρήνης είναι αντικειμενική ανάγκη παρατηρούμε μία αφύσικη ανάπτυξη του εθνικισμού στην περιοχή μας. Είναι ξεκάθαρος ο ρόλος που παίζουν ιμπεριαλιστικά κράτη και ιμπεριαλιστικοί οργανισμοί, όπως

οι Η.Π.Α., το NATO και η Ευρωπαϊκή Ένωση, που στόχο έχουν να κυριαρχήσουν οικονομικά στα Βαλκάνια. Αυτοί είναι τελικά, που υποδαυλίζουν τις διαφορές ανάμεσα στους Βαλκανικούς λαούς και αναβιώνουν τον εθνικισμό και σοβινισμό. Και ύστερα με τον μανδύα της αποστολής στρατευμάτων για την υπεράσπιση δήθεν της ειρήνης επιβάλλουν την οικονομική τους και στρατιωτική τους παρουσία. Το πιο χαρακτηριστικό παράδειγμα είναι η διάλυση της Γιουγκοσλαβίας, που οδήγησε στον πόλεμο της Βοσνίας. Μία κρίση που τώρα βλέπουμε να μεταφέρεται στο Κόσσοβο. Η υποκρισία τους γίνεται ακόμα πιο φανερή, αφού έχει αποδειχθεί πως, όπου επεμβαίνουν, φέρνουν μαζί τους τον πόνο, τη δυστυχία, τα ναρκωτικά, για να υποτάξουν τη συνείδηση του λαού, ενώ δεν διστάζουν ακόμη να χρησιμοποιήσουν το βιασμό γυναικών για τον εκφοβισμό και την τρομοκρατία του λαού. Ποιούς λοιπόν μπορούν να πείσουν για τις ανθρωπιστικές τους υποθέσεις;

Ένας νέος ιμπεριαλιστικός μηχανισμός είναι και οι δυνάμεις ταχείας επέμβασης, οι οποίες θα χρησιμοποιηθούν δήθεν για την αποκατάσταση της ειρήνης στη Βαλκανική. Όμως ο πραγματικός τους χαρακτήρας είναι άλλος. Ο ιμπεριαλισμός, βλέποντας ότι το λαϊκό κίνημα αναπτύσσεται όλο και περισσότερο, ανησυχεί για τα συμφέροντά του. Ο μηχανισμός αυτός θα χρησιμοποιηθεί για την καταστολή κάθε λαϊκού κινήματος, όποτε κριθεί για αυτούς απαραίτητο. Πολύ περισσότερο αυτό το ζήτημα πρέπει να μας ενδιαφέρει, εφόσον αυτός ο μηχανισμός αποκτήσει βάση στην Ελλάδα, γνωρίζοντας μάλιστα και τον ρόλο, που έπαιξαν οι βάσεις του NATO για την δήθεν προάσπιση των ηθικών μας συμφερόντων και τις υποδείξεις των Αμερικανών στην Ελληνική Κυβέρνηση για την καταστολή των λαϊκών κινήματων. Το έργο των κατασταλτικών μηχανισμών το ζήσαμε αυτές τις μέρες στην πατρίδα μας στο χώρο της παιδείας. Εχθροί οι καθηγητές, εχθροί οι γονείς, εχθροί οι μαθητές, εχθρός όλος ο λαός.

Εκτός από τους κατασταλτικούς μηχανισμούς χρησιμοποιούν και το ιδεολόγημα του ρατσισμού. Γιατί το κάνουν αυτό; Γιατί θέλουν να αποπροσανατολίσουν το λαό, να μη δει ποιά είναι η πραγματική αιτία των προβλημάτων. Για παράδειγμα, εδώ στην Ελλάδα, προσπαθούν να μας πείσουν πως υπεύθυνοι για όλα τα δεινά είναι οι Αλβανοί πρόσφυγες, λες και όταν δεν υπήρχε το πρόβλημα της παρουσίας τόσων πολλών προσφύγων στην Ελλάδα, δεν υπήρχε εγκληματικότητα, δεν υπήρχε ανεργία. Γιατί δεν μας λένε τί ανάγκασε αυτούς να έρθουν στην Ελλάδα; Γιατί δεν θυμούνται πόσα εκατομμύρια Έλληνες είναι πρόσφυγες στο εξωτερικό; Γιατί δεν τολμούν να πουν, ποιοί είναι οι πραγματικοί λόγοι, που οδηγούν έναν άνθρωπο στην προσφυγιά. Οι λόγοι αυτοί είναι είτε πολιτικοί, είτε οικονομικοί.

Σε ό,τι αφορά το Κυπριακό, βρισκόμαστε αντιμέτωποι με το σοβαρό ενδεχόμενο διχοτόμησης του νησιού. Εδώ είναι

πάλι ξεκάθαρος ο αμερικάνικος παράγοντας, ο οποίος θέλει τη διχοτόμηση, ώστε να επεμβαίνει ως επιδιαιτητής των διαφορών ανάμεσα στις δύο κοινότητες. Να ελέγχει, ουσιαστικά, το νησί και ταυτόχρονα την αγορά της Μ. Ανατολής. Συγχρόνως, η άρχουσα τάξη της Τουρκίας και οι στρατοκράτες της, που είναι πειθήνια όργανα των ιμπεριαλιστών –και μιλάμε για το τουρκικό κράτος και όχι για τον τουρκικό λαό, που υποφέρει κάτω από τυραννικό καθεστώς και χρειάζεται την αλληλεγγύη μας– σπρώχνει την τουρκοκυπριακή κοινότητα για αποδοχή λύσης της διχοτόμησης. Όμως, τόσο οι Τουρκοκύπριοι, όσο και οι Ελληνοκύπριοι έχουν αποδείξει ότι μπορούν να συμβιώσουν ειρηνικά και δημιουργικά σε ένα ενιαίο ανεξάρτητο κράτος.

Η Κύπρος μπορεί να αποτελέσει γέφυρα πραγματικής ελληνοτουρκικής φιλίας και συνεργασίας. Το τουρκικό κράτος θεωρείται αυτή τη στιγμή από τις ιμπεριαλιστικές δυνάμεις, ως ο καλύτερος εκπρόσωπος των συμφερόντων τους στην περιοχή. Γι' αυτό και το NATO, το οποίο θεωρεί το χώρο του Αιγαίου ως μία ενιαία στρατηγική περιοχή, επιτρέπει στους Τούρκους στρατοκράτες να μιλούν για «γκρίζες ζώνες στο Αιγαίο» και να αμφισβητούν κυριαρχικά μας δικαιώματα, όπως τις βραχονησίδες και θαλάσσιο και εναέριο χώρο. Γι' αυτό το NATO, θέλοντας να ευχαριστήσει τον καλύτερό του πελάτη στην περιοχή, δείχνει ανοχή ή και επικροτεί αυτά, τα οποία ζητάει η Τουρκία, προτείνοντας μέχρι και τον αφοπλισμό των νησιών στο Αιγαίο. Για όλα αυτά τα θέματα, που υποσκάπτουν την ειρήνη στην περιοχή, δεν μπορούμε παρά να ψέξουμε και την υποτελή στάση της Ελληνικής Κυβέρνησης, που αντί να προωθήει ενέργειες, που εδραίωνουν την ειρήνη στην περιοχή, αντί να υπερασπίζεται τα κυριαρχικά δικαιώματα στη χώρα μας, αντί να φροντίζει για την προκοπή του λαού και του τόπου, σκύβει υποτακτικά το κεφάλι στις Η.Π.Α., στην Ευρωπαϊκή Ένωση, στο NATO. Ανανεώνει κρυφά τις αμερικάνικες βάσεις, κοροϊδεύοντας όλους τους λαούς της περιοχής, και τον ελληνικό μαζί. Εμείς οι νέοι πρέπει να παλέψουμε για μία βαλκανική ειρήνη και πραγματική φιλία ανάμεσα στους λαούς, γιατί ο κόσμος αυτός αύριο θα ανήκει σε εμάς. Ευχαριστώ.

ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΣ ΒΕΡΥΒΑΚΗΣ (Πρόεδρος της Επιτροπής):

Υπάρχουν ακόμη 2 ομιλητές στον κατάλογο, η κυρία Βασιλακίδου Ελευθερία και ο κύριος Νιανιούρας Σωτήρης. Θα ήθελε και κάποιος άλλος να μιλήσει;

Η κυρία Βασιλακίδου έχει το λόγο.

ΒΑΣΙΛΑΚΙΔΟΥ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ (Β' Θεσσαλονίκης): Με την ηττοπάθεια, δεν είχαμε αποτέλεσμα. Γι' αυτό έχουμε αρχίσει να χανόμαστε. Πριν χαθούμε, ας δράσουμε. Τώρα, γιατί η μαγιά τελειώνει. Ας δράσουμε απέναντι σε όλους αυτούς, που αντιτάσσονται στα συμφέροντά μας.

Θα ξεκινήσω με τους πρόσφυγες. Γιατί υπάρχουν; Γιατί οι λαοί ποτέ δεν ενδιαφέρθηκαν για τους ανίσχυρους. Γιατί πάντα όποιος κατέχει την εξουσία, αδιαφορεί.

Τι γίνεται με τις μειονότητες; Η χώρα μας δέχεται εκατομμύρια πρόσφυγες. Προσπαθεί να τους ξαναστείλει πίσω.

Θα ξεκινήσω με τους Αλβανούς και θα τελειώσω με τους Πόντιους και Βορειοηπειρώτες. Είναι άνθρωποι που ανήκουν στη χώρα μας. Είναι Έλληνες. Είναι άνθρωποι που οι παππούδες τους γεννήθηκαν εδώ και πιθανόν αναγκάστηκαν από τη δική μας συμπεριφορά να φύγουν. Όταν φθάνουν εδώ ποια είναι η αντιμετώπισή τους; Καμία απολύτως. Κατάγομαι από τη Θεσσαλονίκη και ξέρω. Τους έφεραν εδώ, τους έστησαν σε παράγκες και δεν τους έδωσαν τίποτα. Και όταν εκείνοι τους έδωσαν, αυτοί αδιαφόρησαν, γιατί δεν είχαν την κατάλληλη παιδεία, για να τα δεχθούν. Δεν είχαν κανένα υπόβαθρο. Και όμως, αυτοί είχαν την ανάγκη μας και εμείς τη δική τους. Σκεφθείτε να πήγαιναν οι Πόντιοι της Ρωσίας, που είναι Έλληνες, στη Θράκη, εκεί που η Τουρκία προσπαθεί και έχει πετύχει να εξισλαμίσει το λαό. Εκεί που έχει κάνει τους Έλληνες να πιστέψουν ότι είναι Τούρκοι, υπονομεύοντας καθαρά την παιδεία μας και δίνοντας στους νέους να πιστέψουν ότι ανήκουν στην τουρκική φυλή. Εάν πήγαιναν εκεί οι Πόντιοι της Ρωσίας, εάν είχαν τις κατάλληλες προϋποθέσεις, για να μείνουν, θα ήταν μία ασπίδα για τη χώρα. Το ίδιο θα συνέβαινε και με τους Κούρδους, που κατά καιρούς επισκέπτονται τη χώρα μας, γιατί είναι πρόσφυγες, αναγκασμένοι να είναι σε αυτή τη θέση, λόγω της αδιαφορίας της δικής μας. Η Διεθνής Αμνηστία είναι ο οργανισμός που ζητά αυτή την υπεράσπιση. Εμείς μπορούμε να τη δώσουμε.

Όμως, δεν είμαι εδώ, για να σας καλέσω για τη διεθνή αμνηστία, αλλά για να σας καλέσω υπέρ των δικαιωμάτων τους.

Μπορούμε να τους απωθήσουμε προς τα πίσω, όλους αυτούς τους τούρκους που έχουν έρθει και έχουν εγκατασταθεί στη Θράκη, με όλα τα έξοδα πληρωμένα από την Τουρκική κυβέρνηση, γνωστή στρατηγική.

Μπορούμε να τους απωθήσουμε, εάν εγκατασταθούμε εκεί και καταργήσουμε την αστυφιλία.

Μπορούμε να καταγράψουμε και αληθινές μαρτυρίες, ώστε να τα δώσουμε στη Διεθνή Αμνηστία, στη Χάγη και να αντιμετωπίσουμε το φαινόμενο.

Όλα τα προαναφερθέντα αποτελούν τη σκέψη της σημερινής νεολαίας, που κρίνει το παρελθόν, βιώνοντας τις συνέπειές τους στο παρόν και οραματίζεται ένα διαφορετικά αύριο, απαλλαγμένο από κάθε αρνητικό στοιχείο του παρελθόντος, φορτωμένο με την πείρα, που μας χαρίζει η διαδρομή προς το παρόν.

Αλήθεια, όμως, έχουμε αποκτήσει αυτή την πείρα, που μας περιγράφει ο ποιητής, στο δρόμο για την Ιθάκη; Είμαστε έτοιμοι να αντιμετωπίσουμε με ομοψυχία, δυναμικότητα και κυρίως ωριμότητα όλα αυτά, που συμβαίνουν γύρω μας και μας απειλούν;

Κύριε Υπουργέ, αναφέρομαι κυρίως σε εσάς, που έχετε τη δύναμη να διορθώσετε «τα στραβά» αυτού του τόπου.

Προτείνω, λοιπόν, όταν φύγουμε από εδώ, να μη μας ξεχάσετε και να μη μας αγνοήσετε, διότι, είτε εντός είτε εκτός αυτής της Βουλής, υπάρχουμε. Είμαστε η ασπίδα της πατρίδας για το μέλλον και κρίνουμε τις ενέργειές σας. Έχουμε δικαίωμα σε κάτι καλύτερο.

Αναφερόμενη σε εσάς, κύριοι έφηβοι βουλευτές, αναφερόμενη σε όλους τους έφηβους αυτής της χώρας, σκεφθείτε τις ευθύνες και αναλογιστείτε όλα όσα είπαμε εμείς και οι προηγούμενοι από εμάς στη Βουλή των Εφήβων, να μην αποτελούμε αντικείμενα διαπραγμάτευσης των επομένων.

Μακάρι, να γίνουν οι σκέψεις όλων μας μέρος της μελλοντικής πραγματικότητας με την παρουσία των ιδεών μας στη ζωντανή πραγματικότητα της κοινωνίας μας μέσω της πραγματικοποίησής τους από την κανονική Βουλή.

ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΣ ΒΕΡΥΒΑΚΗΣ (Πρόεδρος της Επιτροπής): Ο κύριος Νιανιούρας Σωτήρης έχει το λόγο.

ΩΣΤΗΡΗΣ ΝΙΑΝΙΟΥΡΑΣ (Αίγυπτος): Σήμερα, μου δίνεται η ευκαιρία να μιλήσω για κάποια προβλήματα που υπήρχαν στα ελληνικά σχολεία της Αλεξάνδρειας. Σ' αυτά τα σχολεία φρόντισαν μεγάλα και γνωστά πρόσωπα, όπως ο Αβέρωφ.

Ένα πολύ φανερό πρόβλημα είναι ο μικρός αριθμός των μαθητών.

Ο Ελληνισμός, έτσι όπως πάει στην Αλεξάνδρεια, θα εξαφανισθεί. Κάποτε υπήρχαν χιλιάδες Έλληνες μαθητές, σήμερα σχεδόν οι μαθητές των σχολείων δεν ξεπερνούν τους 100 και κάθε χρόνο μικραίνει ο αριθμός. Πρέπει να γίνει κάτι πολύ γρήγορα, πριν να είναι αργά. Είναι αμαρτία τα ελληνικά σχολεία της Αλεξάνδρειας να γίνουν μία ανάμνηση. Γίνονται κάποιες συζητήσεις για πανεπιστήμια στην Αλεξάνδρεια, αλλά δεν γίνεται τίποτα. Δεν γεννήθηκε στην Αλεξάνδρεια, αλλά τα πέντε χρόνια που έζησα εκεί, με έκαναν να την αγαπήσω πραγματικά.

ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΣ ΒΕΡΥΒΑΚΗΣ (Πρόεδρος της Επιτροπής): Ο κύριος Γιαννακάς Κωνσταντίνος έχει το λόγο.

ΓΙΑΝΝΑΚΑΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ (Νομός Αιτωλοακαρνανίας): Κύριε Πρόεδρε, σεβαστέ Πάτερ, αγαπητοί έφηβοι βουλευτές, η Ευρωπαϊκή Ένωση είναι μία πραγματικότητα. Αντί να εξασφαλιστεί η ισοτιμία, η αλληλεγγύη και η συνεργασία των χωρών, άρχισαν ήδη οι ανταγωνιστικές τάσεις και καταλήξαμε στην πολιτική των ταχυτήτων. Η Ελλάδα, λένε, ότι θα μπει ίσως στη δεύτερη ταχύτητα. Η Ελλάδα, δεν είναι ο φτωχός συγγενής, όπως προσπαθούν να την παρουσιάσουν ορισμένοι ευρωπαίοι.

Ωφείλουν να συνειδητοποιήσουν και να σεβαστούν όλοι τα εξής: ο ελληνικός πολιτισμός και η ελληνική γλώσσα, αποτέλεσαν τη βάση για ανάπτυξη του ευρωπαϊκού πολιτισμού. Είναι απαράδεκτο, λοιπόν, να μην αντιμετωπίζεται η γλώσσα μας ισότιμα με τις άλλες ευρωπαϊκές και να μην ακούγεται στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο.

Στον οικονομικό τομέα, ίσως να μη διαθέτει η χώρα μας

βαριά βιομηχανία, διαθέτει, όμως, ήπιες μορφές ενέργειας, προοπτικές αγροτικής και κτηνοτροφικής ανάπτυξης, θαλάσσιο πλούτο και κυρίως φυσικό κάλλος. Μερικοί την χαρακτηρίζουν «Φλώριδα της Ευρώπης».

Αξιοποιώντας τα όλα αυτά, η χώρα μας μπορεί να παίζει ουσιαστικό ρόλο στην Ε.Ε. Όλα σχεδόν τα ελληνόπουλα βλέπουν τον κόσμο με ανοικτό μυαλό. Μαθαίνουν ευρωπαϊκές γλώσσες, σπουδάζουν σε ευρωπαϊκά πανεπιστήμια, διακρίνονται σε παγκόσμιους διαγωνισμούς και συμβάλλουν με κάθε τρόπο στην εξέλιξη του ευρωπαϊκού και παγκόσμιου πολιτισμού.

Η χώρα μας έπαιξε θετικό ρόλο σε θέματα ειρήνης, αλληλεγγύης, δημοκρατίας και συναδέλφωσης των λαών και λόγω της γεωγραφικής της θέσης και κυρίως λόγω των ιδανικών που έχει αυτός ο λαός.

Σήμερα, φιλοξενεί χιλιάδες πρόσφυγες και κατατρεγμένους –προϊόν και αυτό του σύγχρονου πολιτισμού– από διάφορα σημεία του πλανήτη, γιατί ο Ξένιος Δίας δεν έχει εγκαταλείψει ποτέ αυτή τη χώρα.

Δεν υστερούμε, λοιπόν, σε τίποτα έναντι των άλλων ευρωπαϊκών λαών και αυτό θα πρέπει να το συνειδητοποιήσουμε όλοι.

Σαν Έλληνες, μέλη της Βουλής των Εφήβων, θέλουμε να στείλουμε μηνύματα προς τους άλλους ευρωπαϊκούς λαούς. Έχουμε αυτοπεποίθηση, δύναμη, γνώση και θέληση να διαγράψουμε καθοριστική πορεία, τόσο στις ευρωπαϊκές εξελίξεις, όσο και στον παγκόσμιο πολιτισμό. Έχουμε όραμα. Μπορούμε και πρέπει να διατηρήσουμε την εθνική μας ταυτότητα, απαλλαγμένοι από κάθε εθνικιστική νοοτροπία, συνειδητοποιώντας παράλληλα και την ευρωπαϊκή μας ταυτότητα. Δεν θα επιτρέψουμε ποτέ, ούτε την πολιτισμική, ούτε την οικονομική υποβάθμιση της χώρας. Θα ανοίξουμε νέους ορίζοντες και προοπτικές. Απαιτούμε σεβασμό στα εθνικά μας ζητήματα από τους ευρωπαϊκούς μας εταίρους.

Όλοι γνωρίζουν τις αλήθειες μας και ας μην προσποιούνται, ότι τις αγνοούν. Δεν είμαστε διατεθειμένοι να παραχωρήσουμε, ό,τι μας ανήκει. Δεν θα ενδώσουμε στην ξενομανία, ούτε θα αγνοήσουμε τα λαμπρά επιτεύγματα των άλλων πολιτισμών. Σε αυτόν τον καινούργιο πολιτισμό, που διαγράφεται με τη νέα χιλιετία θα βάλουμε και εμείς τη σφραγίδα μας. Ο στρουθοκαμηλισμός απέναντι στα παγκόσμια προβλήματα της ειρήνης, της δικαιοσύνης, της ισότητας, της βάρβαρης καταπάτησης ανθρωπίνων δικαιωμάτων τόσο των ισχυρών Ευρωπαίων, όσο και των μεγάλων ευεργετών της ανθρωπότητας πρέπει κάποτε να σταματήσει. Απαιτούνται άμεσες και σοβαρές λύσεις. Ο εξευρωπαϊσμός χρειάζεται εκσυγχρονισμό. Ο εκσυγχρονισμός όμως δεν επιτυγχάνεται με γκλοπς, ασπίδες και χακί στολές. Γιατί η Ελλάδα υπήρξε λίκνο του πολιτισμού, της δημοκρατίας και δεν πρέπει να υποτάσσεται στο «αποφασίζω και διατάζω».

ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΣ ΒΕΡΥΒΑΚΗΣ (Πρόεδρος της Επιτροπής):

Σας ευχαριστώ όλους ανεξαιρέτως για τη σημερινή σας παρουσία.

Στο σημείο αυτό θέλω να δώσω το λόγο στον Πατέρα Γεώργιο Μεταλληνό, μέλος του προγράμματος «Βουλή των Εφήβων», για τις πρώτες συμπερασματικές σκέψεις. Βεβαίως, οι τελικές ανήκουν και στη μεθουριανή συνεδρίαση, ενώ οι αποφάσεις ανήκουν σε σας.

Π. ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΜΕΤΑΛΛΗΝΟΣ (Καθηγητής Θεολογίας του Πανεπιστημίου Αθηνών): Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Αγαπητοί μου φίλοι, θεωρώ μεγάλη τιμή που ο Πρόεδρος της Επιτροπής μας, τ. Υπουργός κ. Ελευθέριος Βερυβάκης, μου δίνει το λόγο. Ως ένας ταπεινός ελληνορθόδοξος παπάς εκφράζω πρώτα τη συγκίνησή μου, διότι η εντύπωσή μου από την πρώτη αυτή μέρα είναι ιδιαίτερα θετική.

Επειδή έχω την τιμή, από την πρώτη στιγμή συγκρότησης της Βουλής των Εφήβων να είμαι σε αυτό το χώρο, θα μου επιτρέψετε να καταθέσω μία κρίση λέγοντας, ότι η θερμοπαιότητα που παρατηρείται σήμερα, αλλά και η ομοψυχία σας στα εθνικά θέματα ξεπερνάει κάθε προηγούμενο. Βλέπουμε ένα εθνικό παλμό, που ταυτόχρονα συνδυάζεται με αγάπη και ενδιαφέρον για την παγκόσμια ειρήνη και την ενότητα των λαών. Αυτό είναι ένα υγιές φρόνημα. Είναι το φρόνημα του Έλληνα, που ανοίγεται σε όλους τους αιώνες σε ολόκληρο τον κόσμο, χωρίς να χάνει αυτό, που επανειλημμένα τόνισε ο κ. Πρόεδρος, την ταυτότητά του.

Το ερώτημά μου αυτή τη στιγμή είναι, κύριε Πρόεδρε και αγαπητοί φίλοι, πώς διακρατείτε μέσα σας αυτό τον παλμό, αυτή την τόσο εθνική συνείδηση, αφού εμείς οι δάσκαλοί σας στην πλειονοψηφία μας –υπάρχουν και φωτεινές εξαιρέσεις– εργαζόμαστε ακριβώς για το αντίθετο. Πείθομαι σε αυτό, το οποίο επανειλημμένα ως δάσκαλος λέγω και το πιστεύω, ότι υπάρχει μέσα μας ένα εθνικό DNA, που μένει αλώβητο και συντηρεί την ιστορική συνέχεια. Αυτό το αίσθημα έχω και από έτος σε έτος αυξάνει.

Εσείς οι νέοι είστε άφθαρτοι, γι' αυτό ζητείτε πολλά, όπως λέει ο Αριστοτέλης. Έχετε καθαρή ακόμα τη συνείδηση και την καρδιά σας. Εύχομαι να μην έλθει η ώρα που θα συμβιβαστείτε, όπως συμβαίνει με κάποιους από εμάς τους μεγαλύτερους.

Με συγκίνησε ιδιαίτερα η στάση σας απέναντι στη Βορειοηπειρώτισσα συνάδελφό σας. Σηκωθήκατε όλοι και δείξατε την εκτίμησή όχι μόνο στο πρόσωπό της και σ' αυτά που τόσο ωραία είπε, αλλά σε ένα μαρτυρικό κομμάτι του Ελληνισμού, όπως είναι βέβαια και η Κύπρος. Μας μεταγγίζετε εθνική υπερηφάνεια. Μας διδάσκετε, ως καθαρές ελληνικές συνειδήσεις που είστε. Προσωπικά σας ευχαριστώ και πιστεύω, ότι αυτό ισχύει για όλο το έθνος.

Σας ευχαριστούμε.

ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΣ ΒΕΡΥΒΑΚΗΣ (Πρόεδρος της Επιτροπής): Κλείνοντας τη σημερινή διαδικασία, η οποία θα έχει τη συνέχειά της αύριο, θέλω να διατυπώσω σαν συμπερασματική

ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΕΘΝΙΚΗΣ ΑΜΥΝΑΣ ΚΑΙ ΕΞΩΤΕΡΙΚΩΝ ΥΠΟΘΕΣΕΩΝ

σκέψη, αλλά με πολύ αυστηρή πειθαρχία, τρεις παρατηρήσεις.

Φαντάζομαι ότι όλοι ήδη συνειδοτοποιήσατε ότι αυτός ο τόπος, αυτός ο χώρος και με εσάς στη συνέχειά του, βγάζει γνήσιο πολιτικό λόγο. Δηλαδή, όλος ο κοινοβουλευτισμός είχε και έχει σαν αποστολή τον πολιτικό λόγο και την πολιτική πράξη. Ιδιαίτερα αυτή η επιτροπή είναι εκείνη, που φιλοξενεί τον γνησιότερο πολιτικό λόγο, δεδομένου ότι δεν έχει όρια.

Δεύτερον, σε αυτό τον κόσμο χωρίς όρια, μερικοί τον λένε κόσμο χωρίς σύνορα, τώρα πια έχουμε μπροστά μας όλα τα πολιτικά ερωτηματικά και τα διλήμματα, διότι αυτό είναι τελικά το ζητούμενο, των εποχών που σήμερα ζούμε.

Τρίτον, οι εποχές που σήμερα ζούμε, όπως όλες οι εποχές, όταν αλλάζει ουσιαστικά η περίοδος, κατά την οποία κινούνται, έχουν μπροστά μας ανοικτά σχεδόν όλα τα προβλήματα της πολιτικής γένεσης του ανθρώπου και της συμβίωσής του. Είναι, δηλαδή, περίοδος νέας γένεσης. Γι' αυτό, πραγματικά, κινούμεθα ανάμεσα σε διάφορους και πολλές φορές αντίθετους πόλους. Ο εθνοκεντρισμός μαζί, ας πω, με τον ευρωπαϊκοκεντρισμό ή τον οικουμενισμό, που πολλοί τον θέλουν κοσμοπολιτισμό και το αντίστροφο, μαζί με όλους τους θεσμούς που τους συνοδεύουν, άλλη μία φορά στην

εποχή μας συζητούνται. Αν άκουγε κανείς και το δικό σας λόγο, θα διεπίστωνε, ότι έστω με μορφή ψηγμάτων ενυπάρχει στο συνολικό προβληματισμό των νέων και αυτό είναι υγιές και ελπιδοφόρο.

Επειδή, όμως, δεν δικαιούμαι να βγάλω τα τελικά συμπεράσματα με τη μορφή κυρίως κάποιων σκέψεων, που κάνουν οι παλαιότεροι για τη συνέχειά τους, αφήνω τη συνέχειά μας για την επόμενη συνεδρίαση, η οποία θα πραγματοποιηθεί αύριο στην ορισθείσα ώρα. Η Γραμματεία της Επιτροπής παρακαλεί οι προτάσεις, που πρόκειται να υποβάλετε, να κατατεθούν στην αυριανή συνεδρίαση, προτού αρχίσει η συνεδρίαση. Με την αυριανή συνεδρίαση θα κλείσουμε τις εργασίες της Επιτροπής Εξωτερικών Υποθέσεων και Άμυνας της Ελληνικής Βουλής.

Σας ευχαριστώ και σας χαιρετώ.

Στο σημείο αυτό και περί ώρα 11.50' π.μ. λύθηκε η συνεδρίαση.

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΔΙΑΡΚΟΥΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ
ΕΘΝΙΚΗΣ ΑΜΥΝΑΣ
ΚΑΙ ΕΞΩΤΕΡΙΚΩΝ ΥΠΟΘΕΣΕΩΝ
ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΣ ΒΕΡΥΒΑΚΗΣ